

MAGYARSÁGTUDAT LEXIKON ALAPÍTVÁNY

(Calgary, Alberta, Kanada)

ENCYCLOPAEDIA HUNGARICA

Válasz a megjelent kritikákra.

Négykötetes munkánk 1.kötetének 1992 augusztusában történt megjelenése óta hazulról sok elismerő levelet, a hazai lapokban több kritikát kaptunk. Köszönettel vettük minden jószándékú, tárgyilagos kritikát és készséggel válaszolok arra. Válaszomat a különböző lapokban megjelent cikkekre jelen írással egységesen adom meg. Amelyik kritikát azonban nem tartjuk tárgyilagosnak, arra nem reagálok.

Számítva arra, hogy encyclopaediánk nemzeti alapokon álló szemlélete a többévtizedes idegen megszállást átélt magyarság számára szokatlan hangvételű, szerkesztési módszereink újak, ezért az 1.kötet előszavában ezekre kitértünk. Ha azonban egy kritikusnak nem volt annyi ideje, hogy a 778 oldalas kötet kétoldalas előszavát elolvassa és mégis kritikát írt, számolnia kellett azzal, hogy megállapításai sok esetben félrecsúsznak.

"Aranyvonat" című szócikkünk kapcsán egy kritikus fölvetette a kérdést, hová lett az aranyvonat? Cikkünk alapján megállapította, hogy az egyéb értékek mellett a Magyar Nemzeti Bank aranyfedezetét képező 36.5 tonna arany a Magyar Köztársaság jelenlegi adósságának teljes kiegyenlítésére bőven elég lenne. Fölvetette a kérdést, vajjon beleszámították-e azt a jóvátételi kötelezettségeink törlesztésére és ennek, valamint az aranyvonat szállítmánya sorsának kiderítéséhez segítséget kért. Gondolataival teljesen egyetértünk és az encyclopaediában írtaknál túlmenően kiegészítésként még az alábbiakat közölhetjük: A kiszállításra a magyar kormány M.kir.BM. 1944.XII.7-i 585,278/1944 Res.VII.számú rendeletével intézkedett. A szerelvény biztosításához kirendelt 47 fős csendőrkülönítmény parancsnokának, DEME Lajos csendőrszázadosnak visszaemlékezései és REKTOR Béla: A Magyar Királyi Csendőrség Oknyomozó Története adatai szerint fogságba eséskor a 3.US hadsereg parancsnoka, G.S.PATTON, Jr. tábornok a szállítmány biztonságáról gondoskodott és a csendőrszázados feladatában megerősítette, támogatta mindaddig, amíg QUAND Richárd vagyongondnok, a M.N.B. nyug.vezérigazgatója az oltalmi különítményt szép köszönőlevéllel elbocsátotta. Ezután az amerikaiak a szállítmányt átvették. Az aranyvonat visszaszerzésével kapcsolatban az Akadémiai Kiadó gondozásában megjelent Magyar Történelmi Kronológia IV.kötete 1030 oldalán ez áll: " 1946.augusztus 6-án Budapestre érkezik a Magyar Nemzeti Banknak Németországba hurcolt mintegy 32 tonnányi aranykészlete". Ezzel szemben Deme százados visszaemlékezései szerint az amerikaiak tévedésből többet, 37 tonnát adtak vissza.

Az amerikai és kanadai előfizetők részére az 1. kötetet a kiadó már hajó-postára tette. Megérkezését a főszerkesztő mindennap várja.

A 2. kötet lektorálás alatt van.

A szerkesztőbizottság nevében:

Bagossy László főszerkesztő.

.....

DOMOKOS SÁNDOR:

Az 1992-es háromhavi hazalátogatásom tapasztalatai.

Három hónap egy negyed év, mely elég arra, hogy a hazalátogató magyar belelásson az otthoni politikai életben dúló harcok hátterébe. Nem csak a felszínen mutatkozó könnyen felismerhető eseményeket veszi észre, hanem a jó levélolvasóhoz hasonlóan megsejti a sorok közötti üzenetet is. Így a hátsó mozgató rugók világossá lesznek a számára. Jelenleg ádáz küzdelem dúl a kormány magyar-keresztény irányzata és a jelen kozmopolita nyugat-utánczó, de valóban a múlthoz fűződő kapcsolatait takargató baloldal hatalomratörő törekvése között. A kormány azért nem mer erős kézzel kormányozni, mert akkor azonnal rásütik a náci-fasiszta jelzőt. Ezzel szemben az ellenzék hangoskodhat, ahogy akar, az erkölcsösség ál-szent maszkja mögül, magát, mint a "demokrácia" igazi bajnokát tüntetve föl.

Sajnos, kevesen merik feltenni a kérdést, hogy a Kádár évek kiszolgálói, vagy azoknak fiai milyen szavahihetőséggel bírnak, mikor ma a szószékről a megbékélést és a civilizáltságot hirdetve lépnek a nyilvánosság elé. Az egyszerű emberek felismerik és kifogásolják ezt. De ők nem a számára fésült költők, rádió- és T.V. igazgatók, vagy filmrendezők szellemes simulékonyságával teszik ezt, hanem a proli gyerekektől megszokott hangon. Ők hangosan ordítanak, buta meggondolatlanságból bántó és provokatív jelvények alatt tüntetnek. Így aztán könnyen lehet őket fasisztáknak, náciáknak, terroristáknak, antiszemitáknak nevezni, hiszen magatartásuk erre mutat. Pedig ez nem más, mint pont az előbb felsorolt jelzők megbélyegzésével beléjük fojtott szó haragja. Természetesen a kormány fél ezekről az elemektől és igyekszik magát elhatárolni tőlük. Van is talán egy kis réteg, mely valóban szélsőséges, de ezek megközelítőleg sem jelentenek akkora veszélyt, mint nemzeti reputációnk rombolása.

A szlovák és a román nacionalisták csámcsogó örömmel ismétlik, hogy mi magunkat bélyegezzük ismét fasiszta nemzetnek. Hiába tűzik fel ezek az ifjak az "Antifasiszta - Antikommunista" jelszót a zászlajukra, mert őszintén elítélik mindkét szélsőség elnyomó jellegét. A sajtó az "antikommunista" jelzőt azonnal azonosítja a szélsőjossal, belefajta a szót az ellen tiltakozó fiatalokba. Mert a sajtó hatalma óriási. És az nyilvánvaló, hogy az úgynevezett "urbánus" réteg sokkal jobban tudja irányítani, helyesebben manipulálni a sajtót, mint a "vidékiek" műveletlen, faragatlan, de érzéseiben hazafias tömege. Nem is mulasztja el a liberális sajtó, hogy ki ne gúnyolja a "magyarkodók" népi tömegét.

Tudom, ezzel nem mondtam újat. Ezt mindenki tudja ma Magyarországon, de a hazalátogató emigráns szeme előtt ezek a titkos rugók rejtve maradnak akkor, ha csak néhány hétre jön és nincs ideje kielemezni a dolgok hátterét.

Augusztus 19-én volt a Ludovikás és katonaiskolás találkozó, mely egyben az én évfolyamomnak - az 1942-es június 18. avatásnak, - az 50. évfordulója is volt. A nagy tömegben nehéz volt találkozni régi cimborákkal. Rekkenő volt a hőség is. PERJÉSI GYURKÁVAL, KADOCSA GABIVAL, RAJKI ALADÁRRAL, AYKLER ZSIGÁVAL, DOBÓ JÓSKÁVAL és MÁRCZI ROBIVAL találkoztam Testületünkben.

Augusztus 20-án a Kossuth téren került sor az új magyar Hadsereg fiatal tisztjeinek eskütételére. Sok jel mutatott arra, hogy őszinte törekvés van a tradíciók fenntartására. A régi zászlók megjelentek honfoglaló

lovasoknak öltöztetett katonai kísérettel. De bizony a Ludovika ősi zászlaja hiányzott.

ESKÜTÉTEL. 1992 aug.-

Hallgattam tisztí esküvésték
fiatal tiszték. Lelket vártam.
Magyar lelket, zengő kiáltást,
szent esküvést...de nem találtam.

Helyette csak langyos szót hallék;
eskü helyett csak fogadalmat;
"Haza" helyett köztársaságot...
Ez minden, mit a szíved adhat?

"Élet" helyett "legjobb tudást" csak?
Ez is úgy hangzott,oly kimérten,
húvös bölcsen és meggondoltan
a Parlament előtti téren.

Hej, másképp volt ez akkor régen...
Fél évszázad telt el azóta;
A kardunk röppent hüvelyéből
"Eskühöz!" hívó vezényszóra.

Sütött a nap, hevült a lélek
és szállt az elszánt eskütétel,
melyben nem volt sem megfontoltság,
sem alkuvás, sem semmi kétely!...

Egy emberként esküdtünk együtt
úgy összeforrvá mind egyszálíg
az életünket ajánltuk föl:
" A szent Hazáért Mindhalálíg!"

.....

Aug.25-én az Esti Hírlap riportere megkeresett a Ludovikás Találkozó alkalmából. Kérdések élessége jól mutatja a sajtó szellemiségét.

Szept.15-én az MDF hivatalos lapjában ekkor jelent meg egy eszmefuttatásom "A remény pohara" címmel.

Szept. 29 és 30-án zajlott a Szemere Bertalan Rendészettörténelmi Találkozója. Erre több cső.tiszttel együtt magam is meghívót kaptam. Csak azt mondhatom, hogy a legnagyobb megtiszteltetésben és bajtársias fogadtatásban volt részünk. Dr. SZAKÁLY SÁNDOR történész és dr. PARÁDI JÓZSEF történelmi kutató, a Csendőrség valódi történelmi ismeretében, ennek megfelelően, megkülönböztető bajtársiassággal fogadtak mindannyiunkat. A Szemere Bertalan Társaság elnöke, Dr. KESERŰ ISTVÁN alezredes úr is hasonló elbánásban részesített bennünket. A Testületünk részéről megjelentek Dr. BALLÓ ISTVÁN őrnagy úr, mint rangidős, azonkívül PERJÉSI GYURKA és HAJNÁDI GYÖRGY és jómagam. Az előadáson SZAKÁLY SÁNDOR és PARÁDI JÓZSEF is foglalkoztak a Csendőrség múltjával, kihangsúlyozva annak kifogástalan és európai szintű működését. Az értekezlet végén Dr. BALLÓ ISTVÁN tett kiegészítő megjegyzéseket a csendőri szolgálattal kapcsolatban. Én is felszólaltam, kihangsúlyozva, hogy a csendőri keménység mögött mindig ott dobogott egy megértő szív is, melyet a propaganda igyekezett elhallgatni.

A Találkozó végén egy bajtársi vacsorára kaptam meghívást Dr.BALLÓ őrnagy úrral együtt, ahol az osztrák csendőrség megfigyelő tisztje, egy őrnagy is jelen volt. A meghívás azoknak szólt, akik külföldről jöttek el a Találkozóra.

A vacsorát megelőzőleg egy nagyon érdekes előadást hallgattunk végig, melyet Dr. HABSBURG OTTÓ adott személyesen a rendőrtiszt képző főiskola hallgatói számára. Előadása tárgya Magyarország megítélése volt az Európai Közösség részéről. Az volt mondanivalójának lényege, hogy Hazánk ma nagyobb elismerésnek örvendhet Európa nemzeteinek szemében, mint e szabadban valaha is. Figyelmeztetett, hogy nagyon szorosra kell fűzzük kapcsolatainkat Nyugattal, mert a Szovjet hatalom szétesése során keletkezett válság, még az orosz területen élő nemzetiségek véres konfliktusához is vezethet. Ebben az esetben mi, egy peremen elhelyezkedő kis ország egyedül Európától remélhetünk védelmet.

Résztvettem Kazinbarcikán az emléktábla leleplezésén azon Bajtársaink

Budapesten, a Rendőrtiszti Főiskola
konferenciáján résztvevő csendőr bajtársak
1992. IX. 29-30.-án.

emlékére, akik szovjet fogságból való hazatérésük után még itt végeztek rabszolga munkát. LÁM BÉLA bajtársunk szólt az egykori rabok nevében.

Pestre visszatérve kissé meghültem és nem óhajtottam kimenni a Kosuth téren rendezett Okt.23. ünnepségre. Így csak t.v-on keresztül lehettem tanuja. Ott láttam a tüntetést, -melyet azóta is napirenden tart az ellenzék, - mikor is a tömeg GÖNCZ ÁRPÁD Elnök úr működése iránti roszszalását füttyüléssel fejezte ki.

Alkalmam volt meglátogatni a Várban az "Emigráció a Hazáért" c.kiállítást. Nagy meglepetésemre ott fedeztem föl, hogy a Winnipegben felállított "Cry for Freedom" c. szobrom, mely a winniepegi International Centerben van, egy felnagyított fényképpel a kiállításon is helyet kapott.

Ottartózkodásom kiemelkedő eseménye a 80 éves Röck Marikának a "Marica grófnő"-ben történt vendégszereplése volt. A nagy-operettek tradíciójának megfelelő gyönyörű kiállításban rendezett előadás közönségének fele legalább osztrák volt. Röck Marika, korát meghazudtoló rugalmassággal, csodálatos táncprodukciót mutatott be, amit a közönség vas-tapssal jutalmazott. A "Szép város Kolozsvár...hol minden piros, fehér,zöldben jár..."c. dalt véget nem érő újrázás kísérte.

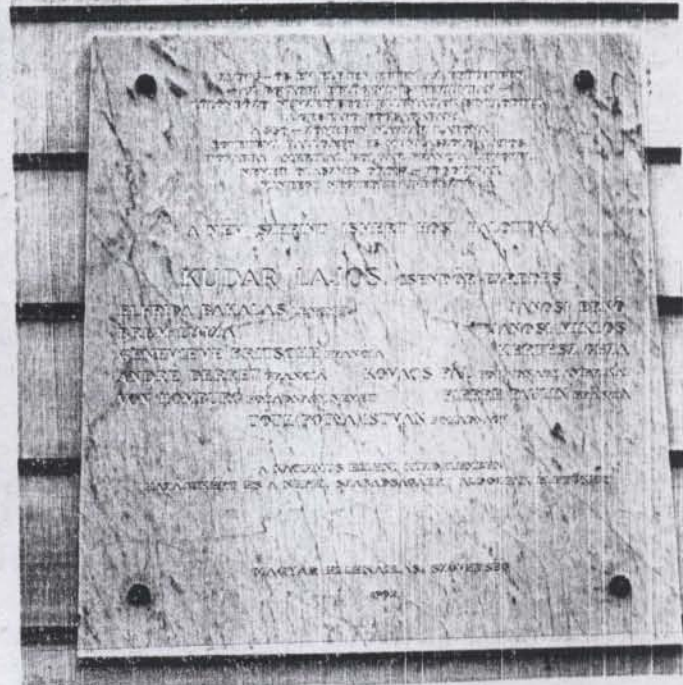
Még egy nagy élmény gazdagította látogatásomat és ez, a halottak napján a 301-es hősi parcella meglátogatása volt. Az utolsó két évben sokat rendeződött a temető. A csak kutyafuttában elhantolt tetemeket most felásták és a sírokat rendezett sorokban felállított kopjafákkal jelölték meg. Sok katona-bajtársam sírját fedeztem föl, többek között évfolyamtársamét, Csúcs Gyurkáét.

Ezzel beszámolómm végére értem. Mozgalmas, élménydús 3 hónappal lett gazdagabb az életem. A kivágott tölgy most újra kezdi bontogatni hajtásait, de a 41 keserves év nem múlik el nyomtalanul. Kivágni a fát percek műve,de újra virágzóvá növelni hosszú, áldozatos évek munkája lesz. Mert rombolni könnyű, de építeni nehéz.

+ + + + +

"CRY FOR FREEDOM"
/Domokos Sándor/
International Immigration Centre
Winnipeg, Manitoba Canada.

KUDAR LAJOS
m.kir.csendőrezredes / 1895- 1945 /
emléktáblája
Budapesten, az Országház utca 28.szám alatt.
Állították: 1992.III.19.-én.

+ + + + +

Vitéz DETRE GYULA

Montreal, 1992.okt.24.-

Kedves Bajtársaim és Rendtársaim!

1992.aug. második felében hosszabb időt töltve Magyarországon, résztvettem a 100 éves Ludovikás zászló átadásán a Hadi Múzeumban, a Ludovika Akadémián az 50 éves hadnagy-avatási évfordulómon, a Parlament előtt az 1992.évben sorra kerülő hadnagyok avatásán, majd Bécsben a 2 napos Vitézi Szék évi ülésén és Találkozóján.

Ugyancsak részt vettem volt századom 5 tthts-e - köztük a volt írno-
kom - által rendezett díszbédél egybekötött összejövetelen. Felejthe-
tetlen élmény volt számomra. Az egyiknek vendége voltam Hódmezővásár-
helyen. 47 év után láttuk egymást és az a tisztelet, szeretet nagyon jól
esett. Szabadkán kezdtem velük, majd Fót, a Királyi Vár, Kőszeg, Velem,
védőállásban és a menekülés.

Egyikük őrsgben volt, mikor a nagy olvadás Velem-ben - a Szt. Korona
rejtekhelyén,- a talajvíz feljött; rohanva jött éjjel hozzám, hogy a víz
előnti a Szt. Korona ládáját. De csak vakláрма volt... A visszaemlékezé-
sek a 9.gy.e. II.zlj. beosztására nagy élmény volt.

Visszatérve Magyarországra: keresztül-kasul járva az országot kiértékelve, a kis falukban és városokban, a körültekintéssel végzett megfigyeléseimet. Ugyancsak a sajtótermékek közléseiből volt alkalmam közelebbről megismerni és elég jó képet alkotni magamnak az otthoni valódi helyzettel kapcsolatban.

Több pozitív, örvendetes dolgot és fejlődést tapasztaltam különböző téren, de sajnos, még sok a negatívum, politikai és gazdasági téren. Panaszok, elégedetlenség, becsapottság érzete, politikai közömbösség, sőt a jövőtől való komoly félelem a jellemzője a kis-emberek megnyílvánulásainak. A rendszerváltozás meg volt ugyan, de általában a volt kommunisták tartják kézben most is a hatalmat, szinte minden téren. Az árak emelkednek, a kereset marad és a munkanélküliség szaporodik. A külföldi nagytőkések befektetésétől félnek, hogy akkor esetleg beleszólást is követelhetnek az otthoni dolgokba és ezek a volt kommunistákat és azok kiszolgálóit szakértőkként helyezik újabb pozíciókba.

A mai vezetőréteg egy részének a helyzete nagyon nehéz, ugyanis, ha ki mondják azt a szót, magyar, akkor már is nacionalisták és ugyan csak nagy falakba ütköznek, ha kereszténynek vallják magukat, mert akkor meg antiizraeliták/antiszemiták.

A mai újságokban egy-két kivétellel, a rádióban és TV-ben is csak rosszat, kellemetlent és bizonytalanságot olvashatunk, vagy hallhatunk a kormány tehetetlenségével és a jövőjével kapcsolatban. A magyar újságírás elvesztette erkölcsi hitelét otthon. A külföldnek eladott sajtó magyarellenes, nemzetellenes és kibontakozás-ellenes, a kormányellenesség mellett.

De ne veszítsük el a türelmünket, mert máról holnapra nem lehet 45 év gaztetteit és mulasztásait rendbe hozni és, ha nekünk talán lassan is, de bekövetkezhet az igazi rendszerváltás. Ha tudunk valamit tenni, vagy segíteni hazánknak, népünknek, azt érezzük kötelességünknek a jövőben is, mint azt eddig is tettük.

A Bajtársak és a Rendtársak összeírása és szervezése otthon megindult nagy érdeklődéstől kísérve. Velünk együtt vallják, hogy örökösei, zászlóvivői vagyunk egy valláserkölcsi és hazafias alapokra épített szellemiségének

A mi emigrációnk katonai emigráció volt és a hadseregünk 1945 tavaszán még folytatta a harcot a kommunizmus ellen. Népünk nem csak határaink védelmét bízta ránk, hanem Nemzetünk becsületét is.

Minden Bajtársamnak, Rendtársamnak ezúton kívánok kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Újévet, az Úr Isten áldását kérve Mindannyiukra, családjakkal együtt.

Bajtársi és Rendtársi szeretettel:

U.i.: Kérlek, ne felejtkezzél
meg TÁMOGATNI ANYAGILAG
szervezetedet!!!

vitéz Detre Gyula
főcsoportvezető, székkapitány

+ + + + +

RADA TIBOR

BESZÁMOLÓ A NYÁRVÉGI MAGYARORSZÁGRÓL
LUDOVIKÁS SZEMMEL

/ Részletek /

Rengeteg beszámolni valóval érkeztünk vissza a feleségemmel együtt tett Magyarországi látogatásunkról.

Hat hétig - a mi számunkra csak három hétig - tartó kánikula volt ha-

zánkban. Mintha a trópuson lettünk volna. A hőmérséklet minden nap 34-38 fokra emelkedett, minden sárgára száradt, de a Főváros környetegei közt, a szinte olvadó aszfalton a magánautók, a teherautók és a taxik 70 km.-es sebességgel száguldoztak, mint ahogy ezt teszik már évtizedek óta, pedig a benzin ára manapság literenkint 66-69 forint (1 kanadai dollár).Ez a nyüzsgő, pezsgő élet jellemző volt az olimpiai győzelmek fényében és a valódi napsugárban sütkezéző otthoniakra, akiknek legnagyobb része trikókban, lenge ingekben és rövid nadrágokban igyekezett elviselni a forróságot. Csak az ünnepeken aktívan résztvevők vették fel a sötét ruhájukat. Ünnepségek pedig volt elég.

Aug.20-án megtartották a Szt.István napi megemlékezéseket, mintegy 7000 delegátus megkezdte a Magyarok Világszövetsége III.kongresszusát, a parlament előtt felavatták az új hadnagyokat. Az utóbbin személyesen is ott voltam.

Számomra fontosságban is, mindezeket megelőzte az az eseménysorozat, amely a volt tiszti akadémiák és a hadapródiskolák végzettjeinek a szabad Magyarországon megtartott első világtalálkozójával és a ludovikás zászló hazatérésével volt kapcsolatos.

En helyet kaptam a küldöttségben, amely 47 évi vándorlás után hazahozta a Ludovika Akadémia 1901-ben, még Ferenc József által adományozott zászlaját. A New York-ból érkezett zászlót az otthoni volt ludovikások meghatódva fogadták a rep.téren. Másnap, aug.17-én, v.MÁRTONFALVAY HUGÓ, a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének közp. vezetője, egy hosszú és mindenre kitérő beszéd keretében adta át a zászlót KÉRI KÁLMÁN tart.vezérezredesnek, a Honvéd Hagyományőrző Egyesület elnökének, aki korát meghazudtoló energikus beszéddel fogadta azt, majd nyújtotta tovább KORSÓS LÁSZLÓ ezredesnek, a Hadtörténeti Múzeum igazgatójának. A szép, de rögtönzött ünnepségről, amely a Hadtörténeti Intézet zárt udvarán zajlott le, a Magyar Televízió is felvételeket készített. Aznap este az egész ország látta a küldöttséget, akik jelenlétükkel a zászló Ludovikához kapcsolódó történetének az utolsó fejezetét írták.

Az MHBK oltalma alatt és az egykori ludovikások által 4 évtizedig őrzött zászló Magyarországon azóta újabb otthonra talált. Sorsát dr. FÜR LAJOS honvédelmi miniszter parancsa rendezte, amelynek értelmében a volt M.Kir.Honvéd Ludovika Akadémia zászlója a KOSSUTH LAJOS KATONAI FŐISKOLA birtokába került. Az ünnepélyes átadás, katonai díszelgés keretében 1992. szept.19-én történt Szentendrén, a főiskola alakulóterén. A zászlót ezentúl ott fogják őrizni. SZABÓ JÁNOS vezérőrnagy, főiskolaparancsnok ígérete szerint: " tisztelettel és becsülettel."

A városnézés közben nem kerülte el a figyelmemet a volt szovjet és kommunista uralom emlékműveinek a leszerelése, amely szept.közepén újabb lendületet kapott. Lebontásban volt a Gellért-téri szovjet hősi emlékmű, eltüntették már a szovjet katona alakját és a feliratokat a Gellért-hegyi nagy emlékmű aljáról. Osztjapenko és Steinmetz kapitányok szobrai is elköltöztek már.

A Magyarok Világszövetségének kongresszusáról hazatért TÖKÉS LÁSZLÓ ref.püspök 10-napos éhségstrájkot tartott, hogy felhívja a világ figyelmét a romániai antidemokratikus helyzet folytatóságára, köztük az ottani magyarok üldözésére. CSURKA ISTVÁN is megírta dolgozatát:"Néhány gondolat a rendszerváltás két esztendeje és az MDF új programja kapcsán" címmel, amely nagy vihart keltett az újonnan megnyílt őszi parlamentben és a médiákban. A közvélemény felháborodásának eredménye több tüntetés és egy ellentüntetés volt a magyar rádió és T.V.épületei előtt, amelyeken tízezrek (40-80,000-ig) vettek részt mindkét oldalról, de szerencsére nem egyszerre.

Szomorúan jöttem el szülőhazámból, amelyet ellenségei kívülről, belülről egyaránt támadnak és szinte összehangoltan igyekeznek a magyar érdekekért szólásra emelkedőket megfélemlíteni, fasisztáknak bélyegezni és a szót beléjük fojtani.

+ + + + +

PINTÉR ALADÁR (Victoria, B.C.Kanada)

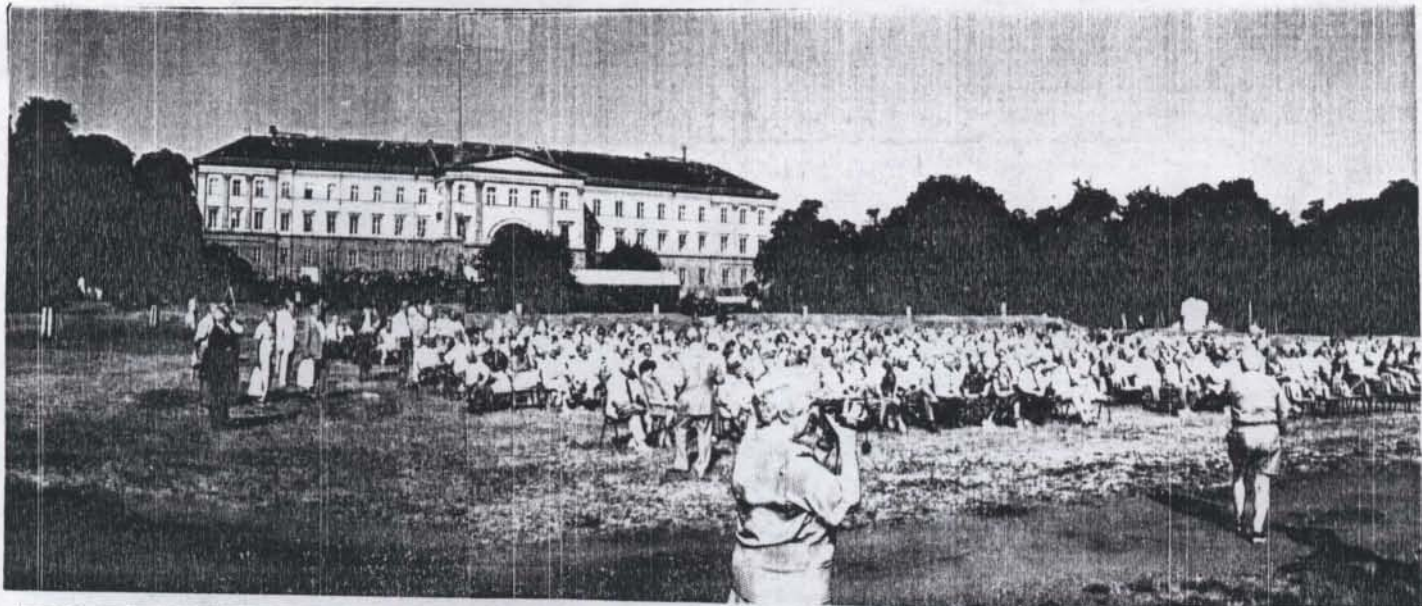
AZ ELSŐ KATONAI VILÁGTALÁLKOZÓ

(Részletek)

Az 1992. év aug. hónapját, amikor a velünk, volt hivatásos tisztekkel kapcsolatos budapesti találkozók és egyéb programpontok voltak tervezve, Magyarországon töltöttem. A cső.-ket beleveszem, akit tudok, de súlyt velünk nehéz lesz képezni a számbeli kisebbségünk folytán. Persze sok volt még biztosan, akiket én nem ismertem. Az első összejövetelünk, sajnos, egy cső. osztálytársam: MALLÁSZ EGON temetésénél történt. A Műszaki Akadémiát végezte 1944 augusztusában. Ő volt évfolyamunkban a híradós. A szertartáson nagyszámú bs., barát és rokon búcsúztatta Egont és természetesen az osztályunk még élő és elérhető távolságban lévő része hiánytalanul megtette utolsó tiszteletadását. - KÉPÍRÓ SANYI barátunkat és öccsét, KÁLMÁNT is meglátogattam. Aránylag jó egészségben vannak. 19-ére volt meghírdetve a volt Ludovikán egy nagy világtalálkozó, a Ludovika falai közül kikerült tisztek rendezésében. Földalattival mentünk oda, tekintve, hogy már Pesten is elég nehéz parkolni. Unokaöcsém, volt nagyváradi tüzér hadapródiskolás és felesége társaságában mentem. Kiszálláskor rögtön belekeveredtünk egy zömmel 65 és 80 közötti, nagyon katonás mozgású (a vér nem válik vízzé) "öregurak"-ból álló, illetve menő oszlopba és a főépületet jobbkéz felől elhagyva, (nekem) szokatlan egyenruhába bújtatott irányító és ellenőrző közegek között bejutottunk a "Nagyrétre". A -gondolom- ezernél több látogató között hangyaboly-szerű nyüzsgésben igyekezett mindenki keresni rég-nem-látott bajtársát, barátját. Ez az igyekezet, a különböző évfolyamok tömörülését elősegítendő felállított asztalok ellenére sem járt mindig sikerrel. A szónokok tribünje előtt felállított széksorokon is sokan ültek ugyan, de a jelenlévők nagyrésze a park fái alatti árnyékban keresett menedéket a napon az 50 fok C-t is meghaladó melegben. (Ilyen meleget csak egyszer éltem át 32 évi argentinai életemben közép-Argentínában, de akkor sem ilyen hosszú ideig, mint most, Pesten).

Az elhangzott nagyon épületes beszédek elmondói közül személyesen csak MARTONFALVAY HUGÓT ismertem és KÉRI KÁLMÁN vezérezredes urat, az öreg Kálmán Bácsit, aki a 90 évet meghaladt kora ellenére, olyan frissen mozog és beszél, mintha csak feleannyi volna. Már természetesen nyugdíjban van, de még aktív országgyűlési képviselő és nagyon kiáll a "régikatonabajtársai" mellett. Mint ilyen, természetesen közszeretnek örvend köztük.

Mivel külön cső.asztalt nem állított a rendezőség, a bs.-ak közül csak azokkal beszéltem, akiket személyesen felismertem. (Nem volt mindenkin jól olvasható névcédula). A volt osztálytársaim közül örömmel öleltem meg az elsők között BALÁS GYULÁT, aki váltósúlyú birkozóbajnokunk is volt. (Több éven tartó főiskolai és egyéb birkozó pályafutása alatt soha le nem győzték.) Az osztályból ott voltak még WELS PISTA és ZOLTAY MIKLÓS, akivel kapcsolatban az a szerencse ért, hogy nem csak az Akadémián voltunk padszomszédok, de ő, mint nyugdíjas mérnök velem együtt, szintén itt, Victoriában él.

/ Pintér Aladár fölvétele/

Az első Ludovika Akadémia és katonaiskolás világtalálkozó résztvevőinek egy része a L.A. nagy-réten 35-40 -os kánikulában Budapesten, 1992 augusztus 19-én.

/ Pintér Aladár fölvétele/

Társasbéd Szentendrén, a L.A. utódja a Kossuth Lajos Katonai Főiskola étkezdéjében közepén áll Szabó János vörgy. a Főiskola pk-a 1992 augusztus 21-én

Az előző évfolyamokból az első két ismerős: SÜTŐ PISTA és FÜSTER JENŐ voltak. Több másról hallottam, hogy ott vannak, de hiába kerestem, nem tudtam megtalálni őket. Valószínűleg ők is lázasan kerestek valakit. Kétségkívül az óriási hőség is nyomasztólag hatott a koncentrációs képességeinkre... Az utóbbi években valahol megtalált és restaurált "Ludovika Szobrot" újra felállították a "Nagyréten". Ezt is megkoszorúztuk. Többek között KÉRY KÁLMÁN Bácsi is letett egy koszorút. A hivatalos aktusok után még nagyon sokáig élénk "nyüzsgés" volt a "Nagyréten" az ételt-italt osztogató sátrak között és a park fáinak árnyékában. Rengeteg, fél évszázad óta megszakadt baráti, bajtársi kötelék kapcsolódott újra szorosra. Magyarországon ezalatt az idő alatt, sokminden visszafordíthatatlanul megváltozott, de a Ludovika "Nagyrét"-je a park fáival és a Főépülettel a háttérben a régi idők illúzióját keltették.

Aug.21-én reggel a Ludovika épülete előtt több autóbuszrakományt kitévő bajtárssal, (egyeseke családtagjaik kíséretében) kivittek bennünket Szentendrére, ahol a pk., SZABÓ JÁNOS vezérőrnagy megmutatta nekünk a "Ludovika Akadémia" utódját a "Kossuth Lajos Katonai Főiskolát". A "hallgatók", - ahogy őket nevezte, - pillanatnyilag szabadságon voltak, de a parancsnok kb. tucatnyi törzs és főtiszt munkatársával, olyan mindenre kiterjedő figyelmességgel, tiszteletteljes udvariassággal és látható bajtársi szeretettel kalauzoltak bennünket körül, amire legmerészebb álmainkban sem voltunk elkészülve.

A vele együtt az emelvényen álló munkatársainak bemutatása után, röviden ismertette a magyarországi tisztképzés 1945 utáni alakulását napjainkig és a közeli jövő terveit. A Főiskola felvételi vizsgája és az oktatás anyaga, valamint a sikeres elvégzés utáni diploma kettős. Egy katonai: hadnagyi (az évfolyamelsőket főhadnagynak avatják) és egy polgári, általában mérnöki. A tisztek, akárcsak régen, most sem foglalkozhatnak politikával. A közeljövő tervei, a Főiskolát "Nemzetvédelmi Egyetem"-mé átalakítani, 5 éves tanulmányi programmal... A tananyagban látszólag több technikai szakismeretet adó téma van, mint a mi időnkben, de meg kellett állapítanunk, hogy az "Új Hadnagyk" avatásánál az elvonuláskor a nekem kissé szélesnek tűnő 10.-es sorok igazodása, menet közben is tökéletes volt, amit, mint jól emlékszünk rá, nagyon sok súlykolásnak kellett megelőznie. Tehát úgy láttuk, hogy a magasabb technológiai oktatás mellett a gyakorlati kiképzésnek az elemi és mindnyájunk által kissé unalmasnak tartott alapjai, mint pl. a "zártrend" sincsenek elhanyagolva.

Örömmel láttuk azt is, a "Főiskola" körleteit bejárva, hogy az elmúlt évtizedek alatt, úgy az oktatás eredményességét megkönnyítő kényelmi berendezésekben, mint az ehhez szükséges műszaki felszerelés tekintetében a "mi időnk" óta határozott fejlődés volt észlelhető. A tantermek tágasak, megfelelő fegyverzet jelenlétével az oktatáshoz. Ez nagyrészen még Soviet technológia, de a tendencia erősen a modernizálódás felé halad. Korunk jellemzője, a "számítógép" (computer) is állandó segédeszköze az oktatásnak és bőségesen látható a termekben mindenfelé.

Mód van arra, hogy más országokban is lehessen "tanúlni". Az U.S.A., Németország, Anglia, Franciaország, Belgium, stb. tisztképző intézeteibe is mehetnek magyar "hallgatók". A "HALLGATÓ" elnevezést hallottuk inkább emlegetni, ez is kifejezi, hogy a jelenlegi tisztképzés inkább a mostani "nyugati" sablonok felé hajlik. Az az érzésem, hogy a "mi" időnkben divatosnak látszó felfogás, hogy "ami kényelmes, az nem lehet katonás", most már nem annyira irányelv. Nem tudom mennyi géppuska szétszedés és összerakás folyik mostanában télen a szabadban. Ezt, mi természetesen, - kesztyű nélkül csináltuk. Az éhezést és fázást megpróbálni talán

nem volt hátrányos, de még az élesebb ágyú és nehézpuska fülvédő nélküli durranásai sem voltak elegek, mi "szoktató robbantásokkal" is edzhattük a füleinket. (olyan süketek is vagyunk, minden bajtársammal, akikkel az utóbbi években összejöttem, "mint az ágyú").

Itt a hálótermek (sok 2 személyes, a 6 személyeseket már "zsúfolt"-nak tekintették) mosdók nagyon kényelmesek és az ágyakhoz tartozó falrész, éjjeliszekrény, stb. "feldíszítése" teljesen személyi jellegű. Akárcsak fiú unokáink szobáiban látja az ember. A "hallgatók" polgári ruhákban mennek kimenőre. Az évfolyamok közötti magánérintkezés inkább az egyetemistákéhoz hasonlít. A sportolási lehetőségek megfelelők és a betegállományokban lévőkről való gondoskodás is kiváló, a súlyosabb esetekben a külső katonai kórház és a szomszédos ügyeletes mentők bekapcsolásával.

Még sokat lehetne mesélni a "Kossuth Akadémián" töltött délelőttünk benyomásairól. Egy másik szemszögből nézve a dolgokat, azt a megfigyelést tettem, hogy a rengeteg bajtárs közül, akikkel természetesen a látogatást tett időben leszűrt tapasztalatainkat megbeszéltem, SENKI nem akadt, aki a látottak közül bármit is negatív formában kommentált volna. Pedig nagyon sok volt a különbség, az általunk átélt évek körülményei és a látottak alapján valószínűleg jelenlegi kiképzés között. Ez a mindnyájunkban kialakult egyöntetű "jóindulat" pedig, mint jól tudjuk, nagyon ritka jelenség. Ebben a pozitív hozzáállásunkban a látott és tapasztalt tények mellett, kétségkívül jelentős szerepe volt a pk. SZABÓ vezérőrnagy megnyerő személyének. Értelmes, szabatos és türelmes válaszai a rengeteg (néha feleslegesen) feltett kérdésünkre, bajtársias hangú, udvarias, közvetlen modora, (alárendeltjeivel szembeni érintkezésében is és viszont), valamint személyi "Charm"-ja, úgy az intézmény, mint az utána következő remek közös ebéd folyamán, mindenben az éremnek a jobbik oldalát fogadtatta el velünk. Azt hiszem, mint "hallgatók" (és azután is), mi is mindnyájan szívesen fogadtuk volna el parancsnokunknak és bár a régi "Alma Mater"-ünk méltóságos patináját utólréhetetlennek tartjuk, egy-két dolgot az itt látottakból szívesen vettünk volna annakidején a "mi időnkben". Azt hiszem, kedvezőbb elbírálásban nem részesíthettük volna utódunkat, a "KOSSUTH AKADÉMIÁT", melyet mindnyájan a szívünkbe zártunk és amelynek további működéséhez katonaszerencsét kívánunk. Úgy gondoljuk, hogy a tisztképzés most jó kezekben van. Ha ma otthon minden intézmény így működne, mint ahogy ez működni látszik, derűsebben látnánk a jövőt.

(Victoria, B.C. 1993.jan.16.-án)

+ + + + +

TÓTH ISTVÁN

ERDÉLYI EMLÉKEIM.

52 éve már annak, hogy " elhangzott a szó..." az erdélyi bevonulásra. Akkor írta meg Gyula diák az "Édes Erdély" c. indulót. Akkor még ő sem, mi sem sejtettük, hogy ennek milyen szomorú következménye lesz.

Gyula diákot a háború után letartóztatták az írásai miatt és az ÁVH-nál való évekig tartó "vendégeskedése" alatt ISMERETLEN KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT ELHUNYT! Valahol a 301-es parcellába földelték el.

Nekünk pedig 1944 őszén ott kellett hagynunk, szomorú szívvel "Édes Erdély"-t. Ennek ellenére szép emlékeim maradtak Erdélyből.

A mi egységünket a Szilágyságba irányították. Ennek örültem, mivel a Szilágyság sok hírességet adott a magyar nemzetnek. Emlékezzünk csak:

a zsidói Wesselényi báró, Ady Endre, Fráter Lóránd a híres nótás huszárkapitány, Balázs Árpád a nótaköltő rendőrkapitány. Itt született Költsey is, a magyar Himnusz költője.

Századunk szept.5-én érkezett Mérk községbe. Ott azt a parancsot kaptuk, hogy másnap reggel mi fogjuk elsőnek átlépni a határt. Korán reggel kivonultunk a határra, de még akkor zárva volt, a fűvel, gazzal benőtt sorompó, melyet két román katona őrzött. Így várunk kellett a parlamenterek megérkezésére. Nemsokára meg is érkeztek. Néhány szót váltottak a román katonákkal, majd felnyitották a sorompót és utána eltűntek. Mi pedig elindultunk Nagykároly felé. Nézttem az órát, pontosan 7 óra 15 perckor léptem Erdély földjére. Ahogy közeledtünk Nagykároly felé, lovas bandérium jött elénk üdvözölni a bevonulókat. Amikor a városba értünk, a többesres tömeg közénk rohant, öleltek, csókoltak bennünket, a századot teljesen szétszórták, alig tudtunk újra rendeződni. Cigányzenészek hada kísért bennünket a felvonulási térre. Ott kordont alkotva, vártuk a hadsereg felvonulását. Majd, amikor befejeződött a különböző fegyvernemek felvonulása, gróf KÁROLYI GYULA üdvözölte a bevonulókat. Ezután a katonazenekar a Himnuszot játszotta, az üdvözlő tömeg túlharsogva énekelte azt... Azután a mi egységünk Tasnád járási székhelyre vonult. Itt történt az elosztás.

Én az Érmellék egyik községébe nyertem beosztást. Legelőször is Erdmindszent községbe vitt az útam, hogy felkeressem nagy költőnk, Ady faluját és szülőházát. Itt ismerkedtem meg S. GYULA bácsival, aki gyerekkori pajtása volt Adynak. Mesélt az életéről, családjáról, arról, hogy hét-szilvafás nemesek voltak, közepes birtokkal. Felnőtt korukban is mindig jóbarátok maradtak. Amikor Endre otthon volt, néha együtt elmentek az ivóba is, nem vetették meg a jó bort. Amikor este későn hazamentek, (szomszédok voltak), az "Ides" már aludt. Endre pedig lámpát gyújtott és reggelig is írt. Akkoriban, ott, Érmelléken sok nemes birtokos élt. Érszent-Királyon a Balázsiak, Keyzerek, Érkáváson a Kávássyak, Érhatvanban a Szikyek, Érszodoron a Mártonffyak. Jártam Sződemeteren is, megnéztem Kölcsey szülőházát is. Zilahon a Balázs Árpád utcában laktam a költő házához közel. Jártam Zsidón is. Wesselényi birtokát is láttam. Zilahon, a Wesselényi Kollégiumban megfordultam néhányszor.

Szép éveket töltöttem el Erdélyben. Különösen megkedveltem a Szilágy-ságot, ahonnan 1944 okt. 15-én parancsra vissza kellett vonulnunk, ugyanazon az úton, amerre bevonultunk: Nagykároly, Mérk stb...

Hiába, a Sors könyörtelen volt hozzánk. Szertefoszlott minden "Édes Erdély" reményünk!...

.....

Megjegyzés: Örömmel üdvözöljük munkatársaink között a 86 éves TÓTH ISTVÁN volt főtörm. bajtársunkat. Visszaemlékezéseinek máskor is szívesen adunk helyet. (Szerk.)

+ + + + +

Vitéz NAGY LAJOS

LAMÁL

Élsz-e még, kedves jó bajtársam, vitéz KOVÁCS GÁBOR, volt m.kir.cső. törzsrőmester, akit a mindig vidám KUN JENŐ bs.-unk keresztelt el LAMÁL névre? Rugod-e a napsütötte Floridai homokot, mint valamikor réges-régen azon a csodálatosan szép szeptember-végi vasárnap délután, a Vérmező és az ATTILA körút menti sétányon rugtuk együtt a magyar homokot?!

A sétány széli padokat már mind elfoglalták. A jó budai polgárok élvezték a múltó őszt utolsó napsütését. Lassan ballagva értünk a Böszörményi út magasságába, amikor az utolsó padon kézímunkázó két kisleány egyikének a kosárcákja leesett a földre és az abban lévő pamut csomó kiesett és legurult, pontosan a Te lábad elé. Harminc-néhány évedet megcsúfolva, hirtelen felkaptad és odaadtad az érte jövő kis leánynak, aki "Köszönöm Csendőr Bácsi!"- t mondott, s viasszasaladt a padon ülő barátjánéhoz.

" Honnan tudhatta ez a kis leányka, hogy mi csendőrök vagyunk? "

" Mit gondolsz, te, hogy Pesten csak "jakumók" (a folyamőrök akkori gúnyneve) vannak? "

Átkelve a Böszörményi útra, megálltunk, hogy a valódi tiszaujlaki bajuszpedróvel túlhegyesre fent bajuszodat bámúljam, ami közben kétoldalt az arcodon lekonyult. Úgy néztl ki, mint egy kínai mandarin. Amíg bajuszzoddal veszódtél, hátranéztem, s látom, hogy a pamut-elejtő kis lány társával szintén átjött a Böszörményi útra és lassan ballagnak utánunk.

A harmadik utca sarkon volt JUSZUF Basa fagylaltozója. Sehol nem lehetett abban az időben olyan remek ízű fagylaltot kapni Pest-Budán, mint JUSZUF Basánál, akit azonban az ismerősök TAKÁCS PISTA néven tisztelték a Dembinszky utca 34-ből, ahol az édesapja vice-házmester volt.

Pista a Műgyetemre járt. Az egyetemi tanulás sehol a világon nem olcsó szórakozás, pláne egy pesti vice-házmester fiának. Rosenthal úr, a fagylaltozó tulajdonosa ünnepnapokra felvette kiségitő munkásnak.

Közben a két kislány is bejött, az egyébként nem tágas helyiségbe, ahol minden asztal foglalt volt, csupán a mi asztalunknál volt két szék fölősen. Oda hívtuk őket... Elfogadták a meghívást. Pista fölvette a rendelést.

" Mondja kisasszonyka, "- kérdezte LAMÁL a pamutot elejtő kislánytól, - " honnét tudja, hogy mi csendőrök vagyunk? "

A kislány mosolyogva válaszolt: " Hát hogyne tudnám, amikor Csendőr nevet viselő utcában lakom és ott is járok iskolába. Csendőr bácsi nem hallotta hírét a FERI OSZKÁR utcának? Mióta tartózkodik Pesten? " Közben PISTA meghozta az édességeket. A kislányok málnaszörpöt szürcsölgettek, mi meg meggyfagylaltot nyaltunk. LAMÁL fizette a számlát. A kisebbik leány eleinte tiltakozott, majd megbékélve megegyezett LAMÁLLAL, hogy a következő vasárnap ők fognak fizetni.

Megindultunk. A két kislány előttünk, mi utánuk ballagtunk a csendőrlaktanya felé. Elértünk a laktanya kiskapuhoz. A lányok, mintha hazaértek volna, bementek szempillantásra megálltak a CSENDŐR EMLÉKMŰ előtt s utána gyors léptekkel mentek az "A" épület felé. LAMÁL kérdésére VAJAS bajtársunk adta meg a felvilágosítást: " Az alacsonyabbik DAMASY őrnagy úr, a nagyobbik VOKOLINSZKY százados úr leánya. Az "A" épületben lakó HARASZTHY százados úr lányához szoktak jőnni. Iskolatársuk."

Másnap délelőtt dr. RÉTFALVY rendőrkapitány tartott éppen előadást az újlenyomatok fontosságáról, amikor a napos az irodába hívatott ketőnket. Ott NÁRAY JENŐ százados úr intett, hogy DAMASY FARKAS őrnagy úrnál jelentkezzünk. Tisztelgés után az őrnagy úr megkérdezte LAMÁL-tól, hogy milyen fajta bajusz növesztőt használ? ..." A kislányom csodálkozva mesél a Csendőr Bácsi túhegyes bajuszáról." Az urak nevettek, majd az őrnagy úr imígyen folytatta: " Tudják maguk, hogy nálunk, csendőrőknél bűn az adósság csinálás? Ezt a kislányok is tudják és nem akarnak maguknak tartozni... Mindketten igen dicsérik magukat. Ezt szeretem hallani, amikor a magyar csendőről még a lányok is jó véleményel vannak. Most pedig gyorsan elmennek JUSZUF-hoz és behozzák a számlát, hogy a

kislányaink rendezhessék adósságukat... VÉGEZTEM!"

Mi még tisztelni is elfelejtettünk, s loholtunk kifelé. Amikor a Csendőr-Emlékmű elé értünk, akkor jutott eszünkbe, hogy JUSZUF ma nincsen a nyalókás üzletben, mert az egyetemen van. Visszatértünk az irodába, jelenteni, hogy Jusuffal ma nem tudunk találkozni. Az irodában vitéz JÓREND GYULA főhadnagy úr mosolyogva fogadta jelentésünket és egy borítékot adott át LAMÁL-nak.

- Az őrnagy úr hagyta itt, azzal a megbízással, hogy ha visszajönnek, a "hegyes bajuszosnak" adjam át. VÉGEZTEM! -

Kint a folyosón, LAMÁL az ablak felé fordítva nézett át a borítékon, félkézzel bajuszát igazítva mondta: " Úgy látom egy tízes van benne, így te sem tartozol!" Mivel az én fagyaltomat is az őrnagy úr fizette ki....

..... Múltak az évek. Szombathelyen, ahol, mint nyomozó osztály beosztottja teljesítettem szolgálatot a "CSENDŐRSÉGI LAPOK"-ból tudtam meg, hogy DAMASY JULIA úrnő férjhez ment TÁNCZOS LÁSZLÓ főhadnagyhöz, vitéz TÁNCZOS GÁBOR lovassági tábornok, Genfi meghatalmazott miniszter unokájához....

..... Kicsi hazánk is hadszintér lett. A "CRUSADE FOR EUROPE" kulturhősei nem törődve sem az emberi élettel, sem földi javaikkal, szórták gyilkos bombáikat. Úgy érte el 1945 tavaszán Szombathelyt. A püspöki székesegyház tető nélkül maradt, négy fala vádlóan nézett fel az égre és, ha beszélni tudtak volna, bizonyára megkérdezték volna: " Isten Atyánk! Már a Te házad is hadi-célpont? "

A Székesegyház romjai alatt találták meg TÁNCZOS LÁSZLÓNÉ- DAMASY JULIA és három éves kislánya összezúzott holttestét. Férje VARSÓ körül a lovas hadosztállyal a VISZTULA mellett halt H Ő S I H Á L Á L T!

Nyugodjanak Krisztus Békéjében!

+ + + + +

SIMON FERENC

BÜNZÉS ÉS BÜNÜLDÖZÉS.

Minden jogállam életében, elengedhetetlen fontossággal bír, a "közbiztonság és közrend" fenntartása, valamint a "személy és vagyonbiztonság" megóvása.

Különösen az utóbbi években, mindig nagyobb- és nagyobb mértéket ölt Magyarországon a bűnözés növekedése és az ebből adódó kiderítetlen bűnesetek száma. Budapest, -hovatovább-, a nemzetközi bűnözőknek, nem csak átvonuló, vagy találkozó területe, hanem egyik legközismertebb állomáshely is lett.

Az eredményes bűnöldözés, Magyarországon elvesztette nagyfontosságú jelentőségét és csődöt mondott. Még, ha figyelembe vesszük is, hogy világhírességgel állunk szemben, akkor is túlzott méreteket ölt Hazánkban a bűnözés. A lakosságnak nagy körültekintéssel kell közlekedni a városok utcáin, - üzletekben s mindenütt, mert a bűnözők rálesnek az áldozatra és alkalmas pillanatban lecsapnak rá. Azt pedig alaposan meg kell gondolniok, - különösen az idősebb embereknek, - hogy besötétedés után kilépjenek az utcára. Ezer veszély fenyegeti életüket, testi-épségüket és értéktárgyaikat! Az elmúlt évben 16 ezer kocsit loptak el Magyarországon! A bűnözés más változatairól itt nem írok, mert egy újságcikk terjedelmű túlzottan kevés ahhoz.

A bűnözés hatalmas méreteiből következik, hogy a hazai, jelenlegi rendőrállomány, képtelen a bűnöldözéssel szemben támasztott követelményeknek

megfelelni, a bűnözések terjedésének gátat vetni. Ez az áldatlan állapot, a kommunista rendszerbe vezethető vissza: 1.) Az elvtársak felszámoltak egy olyan közbiztonsági szervet (a Csendőrséget), amely ura volt a helyzetnek! 2.) Tele-hazudták a magyar köztudatot azzal, hogy "Magyarországon megszűnt a bűnözés." Pedig pontosan az ellenkezője történt: alaposan megnövekedett.

A kommunista rendőrség és az ÁVH csupán arra volt jó az elvtársaknak, hogy csaknem kizárólag az ő személy és vagyonbiztonságuk felett őrködjenek és az ártatlan magyar lakossággal szemben járjanak el, politikai vonatkozású kérdésekben. A közönséges bűncselekmények háttérbe szorultak, a következmények súlyosak. A múlt rendszer bűnüldöző szerveinek ténykedésére álljon itt egy példa:

1957 derekán a kaposvári megyei rendőrkapitányság őrizetéből, leponyvázott Molotov-tehergépkocsikon, az őrizeteseket Kistarcsára szállították. Megérkezésüket követően, a gépkocsikról gumibotos rendőrsorfallal között kellett az őrizeteseknek bejutni az épületbe. Véresre verték őket, egy személy belehalt sérüléseibe. Erre voltak jók az akkori rendőrök és "pufajkások" az elvtársaknak.

Számukra a nyomozás, - mint szakmai tudnivaló, - ismeretlen fogalom volt. Ezért és, mert szakmai hiányérzetük tudatában, közülük sokan félték a bűnüldözéssel való szembekerüléstől, ha mód van rá, arrább állnak, a bűnöst pedig futni hagyják. Ezek természetesen serkentőleg hatnak a bűnesetek növekedésére, de hasonlóképpen rendőr megvesztegetések is, nem beszélve a rendőr bűnözőkről. Ez utóbbira egy példát idézünk itt: " Nagy feltűrést keltett a veszprémi rendőrszázados 80 rendbeli, különböző módon elkövetett bűnesete, melyeket 16 évi szolgálati ideje alatt sorozatosan követett el." Sok lenne itt a rendőr-bűncselekményeket felsorolni. Egy újságcikk terjedelmébe belőlük nem sok férne.

Tévedés lenne azt gondolni, hogy a bűnözés sokféle, módszeres végrehajtásával szemben, kellő szakmai felkészültség nélkül, fel lehet venni a harcot...

A kriminalisztika "tudomány"! - melynek eredményes alkalmazása, szakmai és egy bizonyos fokú szellemi hozzájárulással képes, elfogadható eredményeket felmutatni, a bűnözés területén. Tény, hogy a gyakorlatban, esetről-esetre más és más módszerrel és eszközökkel, megtévesztő-fondortatos rafináltsággal elkövetett bűncselekmények szembe állítják a nyomozó közeget, a megoldások mikéntjével (?) Különösen a nagyobb kaliberű, szövevényes bűnügyek kiderítésére, korántsem elegendő, egy szakmailag készületlen-, tapasztalatlan nyomozó ügyködése.

A Csendőrség sikeres működése: a kiváló szervezésnek, szakmai kiképzésnek, a katonai fegyelemnek és az erkölcsi tisztánlátáson alapuló hivatástudatnak, valamint a Haza és Nemzet szeretettudatnak volt betudható. A hadtörténelmi kutatások eredményei arról tanuskodnak, hogy a csendőrök, a bűncselekmények 80-85 %-át derítették ki, a fennmaradt 10-15 %-ot felszínen tartották és további nyomozások tárgyává tették. Így került sor, egy-egy kiderítetlennek vélt ügy tettesének kézrekerítésére.

A Csendőr-Testületbe, csak tisztaerkölcsű, kifogástalan magaviseletű, katonaviselt fiatalokat vettek fel, felvételi vizsgákon, ha környezete és hozzátartozói is makulátlanok voltak. Tapasztalatom szerint, még ilyen szigorú feltételek mellett is, a jelentkezők kb. 50%-a kiesett a felvételi vizsgán.

A próbacső. 1 éves iskolával kezdte, ahol nagyon kemény és következetes oktatásban részesültek a hallgatók és a 16-18 tantárgy között ott volt a Büntető Törvény Könyv sok paragrafusával, a Csendőrségi Szolgálati

Útasítás és más nagyon fontos tantárgyak. Évek múlva következett a járőrvezető tanfolyam, majd az őrparancsnoki iskola, de az őrökön is kötelező volt legalább havonta egyszer vizsgáztatni az őrre beosztott csendőröket...

" A csendőr is holtig tanul, mint a vén pap."

Az eredményesebb bűnüldözés érdekében, a rendőrségnek is a fenti alapvető tudnivalók elsajátítására kellene törekedni, mert a bűnüldözés eredményes munkájának kulcsa, valahol a fentiekben található meg.

Az elmúlt években Budapesten, ősszel, a Rendőrtiszti Főiskolán tartott konferenciákra több hazai és külföldi volt cső.tiszte kapott meghívást. A résztvevők hozzá is szólhattak az előadások tárgyához. Ezen gyakorlat lehetőséget nyújt arra, hogy a csendőrség erkölcsi és szakmai elvei kiértékelésre kerüljenek, mely a közbiztonsági szolgálat eredményesebb ellátását segíti elő.

+ + + + +

VI.

A MUZEUM HÍREI.

A MAGYAR KIRÁLYI FEGYVERES ERŐK MUZEUMA csendőrségi anyagának sorsa éveken át foglalkoztatta dr. REKTOR BÉLA cső.százados, a USA Arizona-i egyetem tanárát (1911-1989), aki Közbiztonsági Kutató Intézet-et szeretett volna felállítani Budapesten, amikor majd a helyzet ezt megengedi. Legutóbb Nemzetközi Közbiztonsági Kutató Intézetre gondolt. Tervbe vette, hogy több, mint ezer kötetet tartalmazó szakkönyvtárát és értékes ingatlanát végrendeletileg egy alapítványra bízva, mely majd az ország felszabadulása, a Csendőrség rehabilitása után haza települ és alapját képezi a budapesti Csendőr Múzeumnak. (B.L.1989/2.szám.)

Halála, sajnos megakadályozta szép terve megvalósításában. Végrendelete eddig még nem került elő.

A Rendőrtiszti Főiskola (Budapest) évenkénti konferenciáinak műsorában szerepel a XIX. és XX. század központi rendvédelem történetének főtárása, melyhez értékes bizonyítékokat tartalmazhat a Múzeum anyaga.

Amennyiben a magyar kormány lehetővé teszi a Múzeum hazaszállítását és biztosítja annak megfelelő elhelyezését, őrzését és gondozását, az a Magyar Ház (Toronto) és a Múzeumi Bizottság közötti 1985.II.21-én kötött Megállapodás szerint fog végbemenni, - amikor annak ideje elérkezik. (B.L.: 1985/1.szám. KGY.)

A torontói Magyar Ház tisztújítása.

A MAGYAR HÁZ 1992 novemberében megtartott tisztújító közgyűlése több szabálytalanság miatt, nem volt érvényes és így f.évi jan. 31-én új, rendkívüli közgyűlést tartott, amelyen többek között az alábbiakat választották meg:

Elnök: Dr. NAGY GYÖRGY

főtitkár: JOÓ SÁNDOR

háznagy: NAGY SÁNDOR

alelnök: GÁBOR JÓZSEF

pénztáros: KIRÁLY FERENC

kulturális igazgató: ELEK ROZINA

Dr. NAGY GYÖRGY a Múzeumi Bizottság-nak is elnöke, mely tisztségét továbbra is betölti. Kívánunk mindnyájuknak sok sikert működésükhöz.

(K.M. 1993.II.6. szám.)

+ + + + +

VII.

BEL- ÉS KÜLFÖLDI SAJTÓHÍREK.

EURÓPA

Az Österreicher Rundfunk und Fernsehen (ÖRF)

és a Bécsi Napló

1992 őszi budapesti politikai eseményekkel kapcsolatos híreire:

MUNKATÁRSUNK JELENTI: (Bécs, Ausztria, 1992.XI.11.-... " Nagy levelezésben voltam egy-két újsággal és még az ÖRF-el is. (Österreicher Rundfunk und Fernsehen) különböző magyarellenés adás miatt. Ugyanis most, amikor Csehszlovákia szétesik, nemeg a bösi erömű miatt is, nem különben a jugoszláv polgárháború miatt, a bécsi újságok sokat foglalkoznak a külön-válni akaró népek sorsával és eshetőségeikkel. Ezzel kapcsolatban Magyarországról is szó esik, mert ezek az államok valamikor Magyarországhoz tartoztak (ugyebár, még Bosznia is!) Így tudja meg az olvasó, hogy mi elnyomtuk a kisebbségeinket (főleg a szlovákokat, akiket még el is magyarosítottunk!) és ezért JELLACIC, - a császár nevében, - 1848 őszén betört Magyarországra és leverte a forradalmat!

Meg aztán Bös miatt felvonultattuk csapatainkat a Szlovák határon!

A szegény bécsi olvasónak a szánalom könnye csillan meg a szemében, nekem meg ökölbe szorúl a kezem!

Azután itt van ez a CSURKA féle "Tanulmány!"

Talán két nagyobb és egy-néhány kisebb tévedés van benne, de a legtöbb, amiről ír, sajnos, nagyon igaz. Itt is akkora lármát csináltak, hogy még a bécsi sajtó, - sajnos nem egyszer magyarszármazású újságírókkal - is foglalkozott a tárgykörrel! Amikor az egyik főszerkesztőt megkérdeztük, hogy honnan veszi ezt a sok badarságot, azt válaszolta, hogy a bécsi magyar hírügynökségtől! Amint már fent is említettem, a "Kis-entente" már 70 éve gondoskodott arról, hogy Magyarország történelmét a saját propagandájukkal értesítsék a "Nyugatot!" A magyar állam nem ad ki pénzt arra, hogy Magyarországról megfelelő tudósítások jussanak el világszerte, mert ERRE pénz nincsen és ez, úgy látszik nem is lényeges! Viszont: a magyar sajtónak a viselkedését EGYENESEN HAZAÁRULÁSNAK tartom!

Megdöböntő, hogy itt, Ausztriában milyen keveset tudnak a magyar történelemből. A középiskolai tankönyvek sárga-fekete szemüvegen keresztül nézik a magyar történelmet! Szerintük: Magyarország miatt hullott széjjel a Monarchia, mert 1867-ben a császárt kiegyezésre kényszerítettük és ezért a többi kisebbség is "szabad" akart lenni. Azután pedig a monarchia szétesett országjaira és ezért Magyarország olyan kicsi lett, mint ahogy megérdemelte. Amikor egy társaságban megmagyaráztam, hogy hogyan csonkított meg Magyarország, nem hitték el nekem.

A Csurka féle tanulmányról, a helybeli magyar újságban is megjelent egy cikk (Bécsi Napló). A cikket eléggé tárgyilagosan hozták és javasolták Csurkának, hogy a jövőben " ilyen tanulmányokat " ne nyilvánítson ki! Evvel én is egyetértettem, de azért én is egy megjegyzést írtam hozzá.

Előre is kihangsúlyozom, hogy a "Csurka tanulmány" tartalmával nem mindig értek egyet, a stílusát is körülményesnek tartom, - néha kétszer is el kell olvasni a szöveget, - és ezen felül meg nem magyarázott dolgokról is ír, mint pl. a "Paktum"-ról (egy, vagy kettő?). Paktumot köthetett a "Kerekasztal ellenzék" az akkori kormánnyal a hatalomvesztés esetére, vagy pedig paktumot kötött az MDF az SzDSz-el, GÖNCZ ÁRPÁD államelnökké választása érdekében?!?!? (Dr. P.V.)

A " MAGYAR NEMZET "

(Budapest) 1992.VIII.17-iki cikkéhez (B.L. 1992/2.szám) kiegészítés:

EGY CSENDŐR, EGY DEPORTÁLT

A "Magyar Nemzet" 1992.aug.17.-i számában megjelent: " A csendőrség és a kollektív felelősség elve " cím alatt közöltek szeretném egy történettel kiegészíteni.

1944-ben Kisteleken szolgáltam segédlelkészi beosztásban. Két gyógyszerár volt a községben, az egyik dr. Kiss Lajos, a másik dr. Major Ágoston tulajdonában. Major Ágoston gyógyszerész úr alkalmazottja volt Moréno Emmanuel gyógyszerész. Tavasszal történt. Egy KOVÁCS nevű csendőr kapott parancsot, hogy a Szegedről elindult, deportáltakat szállító vonathoz kísérje ki Moréno Emmanuel gyógyszerész urat, mert közéjük kell őt besorolnia... Déli egy óra lehetett és Moréno úr még nem ebédelt. Ekkor Kovács csendőr kerékpárjával visszasietett dr. Kiss Lajos gyógyszerész úrékhoz, hogy ebédet vigyen Moréno úrnak. Dr. Kiss Lajosné, született Szabó Sarolta (még élő tanu, lakik Kistelek, Kossuth u.11.sz.a.) zöldborsó levest és túrós palacsintát küldött ki Marisa nevű ruszin háztartási alkalmazottal az állomásra. Moréno úr könnyek között fogyasztotta el az ebédet, mielőtt a vonat megérkezett volna.

Azért közlöm e történetet, hogy rámutassak Kovács csendőr abban a korban megnyilatkozó emberségére.

Gyurkovics Béla
plébános
Maroslele

" NÉPSZABADSÁG "

SEBŐ ERNŐ 1993.II.18.-án küldte az alábbi cikket a "Népszabadság" Budapest, 1993 jan.27.-i számából:

HORTHY HAMVAI HAZATÉRNEK

Szeptemberben újratemetés Kenderesen.

(Tudósítónktól)

Kenderes református lelkészétől kapott értesülés szerint a Estorili lisszaboni angol katonai temetőben nyugvó Horthy Miklós és felesége újratemetésére szeptember 4-én kerül sor ökumenikus szertartás keretében Kenderesen.

A családi jellegűnek szánt események iránt már most nagy az érdeklődés. Szinte naponta érkeznek levelek és telefonhívások Kenderesre, egyesek még helyet is akartak bérelni maguknak a helybeli református templomban. Mint SZALAY PÁL kenderesi lelképásztor tudósítónk elmondta, a szeptember első szombatjára tervezett újratemetés egyházi forgatókönyve - Kocsis Elemér református püspök irányításával, - fővonalaiban elkészült. A kormányzót és feleségét az első világháborús hősi emlékműnél búcsúztatják, majd a közelben lévő ősi kriptában helyezik el földi maradványaikat. Miután Horthy Miklós református, a felesége katolikus vallású volt, a szertartás ökumenikus lesz, magas egyházi méltóságok közreműködésével. A búcsúztatást eredetileg a református templomban rendezték volna, ám a várható nagy érdeklődés miatt megváltoztatták az elképzelést.

A kenderesi polgármesteri hivatalban még nem tudták a konkrét dátumról.

.....

DÉLAMERIKA

" MAGYAR HÍRLAP "

Igazgató: CZANYÓ ADRIÁN, Casilla de Correo Central 3665, 1000 Buenos Aires, Rep. ARGENTINA.

A délamerikai magyarok független hetilapja.

1992.szept.-okt.-i számában ír a Magyarok III. Világkongresszusáról (MVSZ), Budapesten, melyből részleteket hozunk az alábbiakban:

Az 1929-es és 1938-as Világkongresszusokat követő 54 esztendei kényszerűség után aug.19-én d.e. a Budapest Kongresszusi Központban ünnepélyes keretek között megnyitották a Magyarok III. Világkongresszusát, amelyre az aug. eleje óta tartó magyarok világtalálkozója értelmiségi fórumait, szakmai rendezvényeit követően került sor.

A 18 előrendezvényen, mintegy 5000 vendég vett részt.

A hagyományoknak megfelelő esti, felekezetek szerinti istentiszteleteket követő nyitóhangverseny után aug.19-én kora reggel koszorúzási ünnepségeket tartottak Budapest különböző helyszínein. A Hősök terén, a nemzeti hősök országos emlékművénél tisztelgett az MVSZ több képviselője, köztük CSOÓRI SÁNDOR elnök.

D.E. 11 órakor a Pátria termet zsúfolásig megtöltő majd 2000-es hallgatóság előtt lépett a mikrofon elé CSOÓRI SÁNDOR, akit a MVSZ decemberi rendkívüli közgyűlése választott elnökké. Külön-külön és együttesen is üdvözölte az erdélyieket, a hazaiakat, a felvidékieket, az amerikai magyarokat, a Nyugat-Európa országaiból érkezőket, Ausztrália, Dél-Amerika és Kanada kiküldötteit, a kárpátaljaiakat, a Délvidékről érkezőket. Majd így folytatta: "... a hazai tízmillió és a határokon kívül élő ötmillió magyar jelképes találkozója pillanatában fel kell tárulnia annak a múltnak, amely nemcsak a közös nyelv, a közös műveltség révén egyesít bennünket, hanem a közösen újraélhető sorsban is. Felelevenítette gyermekkori emlékét, midőn a háború során rombadőlt házukra nézve, édesanyja csak annyit mondott: "Történt, ami történt, de együtt vagyunk, együtt a család." ...

Ezzel a megrendüléssel nyugalommal kell nekünk, magyaroknak is széttekintnünk most a történelemben: Igen, vége a Mohácstól idáig tartó háborúknak, megszállásoknak. Országrészek, országgrészmok hevernek emlékeinkben, s körülöttünk, de megismételhetjük egy parasztasszony romok fölé emelkedő szavait: "Történt, ami történt, de együtt a család." Lélekben mindenképpen. És ez a család maga a nemzet"- jelentette ki nagy taps kíséretében Csoóri Sándor.

Majd bemutatta a következő szónokot: dr. ANTALL JÓZSEF-et, mint kormányfőt, aki lélekben 15 millió magyar miniszterelnöke kíván lenni.

Dr. ANTALL először is leszögezte: nem bánta meg kijelentését, azóta is ahhoz igazodik, újra és újra ehhez tartja magát. Nem hagyott kétséget affelől, hogy megválasztott miniszterelnökként, mind a 15 millió magyar nevében szól, amikor alapvető nemzeti sorskérdésről fejt ki gondolatait.

A következő szónok TELLER EDE Nobeldíjas atomfizikus a határokon túl élő magyarság nevében szólalt fel azzal, hogy a jövő más lesz, mint a múlt, - a jövőnek a munkán, a megértésen, az együttműködésen és a tisztességen kell alapúlnia.

Ft. TÓKÉS LÁSZLÓ. a Királyhágó melléki ref. egyházkerület püspöke gazdag szegénységünkről fejtette ki meglátásait: "Magyarságunk gazdagság, amely megőrzésre érdemes. Ennek megőrzésén közösen kell munkálkodnunk és el kell útasítanunk minden olyan törekvést, amely a nacionalizmus bélyegét akarja újból ráncsütni. Nem lesz itt ország, ha a nemzet nem ébred önmagára és össze nem fog..."

1988-ban a tíz ember által megalapított Vajdasági Magyarok Demokratikus Közössége elnöke, ÁGOSTON ANDRÁS jogász, nemzetgyűlési képviselő a történelminek mondott találkozáson megrázó szavakkal írta le ottani véreink helyzetét a polgárháború dúlta Szerbiában, mely konfliktusnak a vajdasági magyarság vétlenül vált szenvedő alanyává. Hangoztatta: Mindent elkövetnek, hogy a Szerb Köztársaságban élő magyarok önkormányzata létrejöhessen.

A szlovákiai DURAI MIKLÓS-t, az EGYÜTTÉLÉS mozgalom elnökét mutatta be ezek után Csoóri Sándor azzal, hogy az nemcsak megtette, amit lehetett, de azt is tudta, a körből ki kell lépni. Magyarságáért börtönt is szenvedett. DURAI MIKLÓS ismertette a határon túli magyarok fóruma résztvevői által megfogalmazott nyilatkozatot. Elmondta, hogy háromnegyed évszázada élnek elnyomott helyzetben és ezen változtatni kívánnak. Elsősorban olyan módon, hogy megkövetelik: legyen tiszteletben tartva joguk, azonosságuk védelmére és ennek legyen törvényes kerete is. Legyen biztosítva művelődési és területi önkormányzati joguk, valamint joguk az önrendelkezésre. E jogokat szavatolják nemzetközi szerződések oly módon, hogy ebben Magyarország is vegyen részt.

Este, az Országházban GÖNCZ ÁRPÁD köztársasági elnök fogadást adott a magyarok világkongresszusának résztvevői tiszteletére. A kupolateremben másfél-ezer ember gyűlt össze. Színpompás népviseletben vonultak fel a díszegyenruhás palotaőrök sorfala között a Bácskából, Erdélyből, Szlovákiából és még ki tudja honnan érkezett gyermekek, fiatalok, idősebbek. NAGY CSABA nyíregyházi muzsikusan tanár a 17. századi nyitó dallammal szólaltatta meg tárogatóját, majd az elnök üdvözölte a vendégeket, akik a Dunára néző erkélyről nem tudtak betelni a kivilágított város megannyi szépségével.

Az MVSZ világtalálkozó alkalmával megtartott tucatnyi párhuzamosan megrendezett összejövetel mellett a legnagyobb érdeklődés a MVSZ küldött-közgyűlését követte. Az alapszabályok megvitatása után újraválasztották elnöknek CSOÓRI SÁNDOR-t és három alelnököt: JAKABFFY ERNŐ (Svédország), FÓNAY JENŐ (Magyarország) és DOBOS LÁSZLÓ (Felvidék) személyében, a nyugati, illetve a magyarországi és a Magyarországot övező szomszédállamokban élő magyarság képviselőit. A főtítkári állásra pályázatot hirdetnek, mely fizetett tisztség lesz.

.....

Ugyancsak a MAGYAR HÍRLAP (Buenos Aires, Argentína, Délamerika) hozza 1992 novemberi számában Dr. MAJLÁTH ISTVÁN: QUO VADIS EURÓPA? c. tanul-

mányát, melyből az alábbi részleteket közöljük:

"... TOFIK ISZLAMOV prof., az Oroszországi Tudományos Akadémia B a l-
k á n I n t é z e t é n e k tanszékvezetője, előadást tartott a buda-
pesti Európa Institut-ban. Előadásának címe: " A román-magyar Erdély vita
moszkvai szemmel. "

Figyelmet igénylő előadását, amely feltételezhetően a jelenlegi orosz
felfogást tükrözi, ISZLAMOV a következő állásfoglalással fejezte be:

- " A Közép-Európában és Délkelet-Európában dúló nemzetiségi viszályokat
ma nem lehet határváltoztatásokkal megoldani. A viták enyhítésére átjár-
hatóvá kell tenni a határokat, illetve valódi jogokat kell adni a nemzeti
kisebbségeknek a helsinki alapokmányok és az azokat továbbfejlesztő ok-
mányok alapján. "

Ez, az orosz részről elhangzott vélemény, szinte szó szerint egyezik
FRANCOIS MITTERAND államelnöknek a Helsinki Folyamat Párizsban megtar-
tott értekezletén, 1990-ben elhangzott állásfoglalásával.

- " Föltétlenül szükséges - mondotta Mitterand, - hogy a nemzetiségek szá-
mára biztosítsák alapvető jogaikat, amelyek között az első, hogy megőriz-
hessék nemzeti jellegüket, annak az államnak a keretén belül, ahol kisebb-
ségben élnek. Ha ez nem valósul meg, akkor fennáll a háborús összeütkö-
zés veszélye. "

Mitterand elnök úr prófétának bizonyult, mert lám, a francia részről
képviselt hivatalos állásfoglalás merev légkörében egy év sem kellett
ahhoz, hogy valóra váljék a horvát és szlovén kontra szerb véres össze-
ütközés.

QUO VADIS EURÓPA? Véleményünk szerint a válaszadás igen lényeges mér-
tékben a franciák magatartásától függ. Olyan értelemben, hogy a francia
politika határozottan felzárkózzék az európai népek nagy többségének ma
már általánosan elfogadott véleményéhez, mely szerint: " a Párizs-környéki
békediktátumok észszerű újjárendezése nélkül nem lehet kielégítő békét
teremteni Európában. "

+ + + + +

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK.

A KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA (Youngstown, Ohio) rendi-hatósági meg-
szüntetésével kapcsolatban (B.L. 1992/2.szám 3. + 32.oldal) az 1992.évi
IX.6.-i számban Ft. LIGETI ANGELUS O.F.M. és Ft. KISS BARNABÁS O.F.M.
szerkesztők bejelentése:

" Hónapok óta, - szinte már egy éve, - súlyos nyomás alatt élünk, Olvasó-
ink pedig számtalanszor kifejezték együttérzésüket, aggodásukat a lap
sorsáért. Ennek kézzel fogható bizonyítékai a levelek száza, az aláírá-
sok ezrei, sőt, sokan egyenesen a legmagasabb fórumokhoz írt leveleik, be-
adványaik által bizonyították készségüket, hogy harcolni is képesek a
Vasárnapért. Vox populi vox Dei - A nép szava Isten szava, - mondja a régi
mondás. De ebben az esetben, a mi esetünkben, ismét a magyarok esetében ed-
dig nem bizonyult annak.

Ezen állításunkat alánúzendó közöljük az alábbi levelet. Hónapokkal
ezelőtt kértük a FERENC-REND általános főnökének (generálisának) megbí-
zottjától Fr. JOHN BUCCHINO-tól, hogy foglalja írásba a legfelsőbb rendi
vezetés által számára megadott direktívák alapján, végül is MI AZ OKA a
KMV radikális és diktatórikus módszereket alkalmazó elpusztításának?
Végül, július végén, mikor a fentebb említett megbízott ismét Youngstownba
látogatott, az alábbi levelet adta át nekünk, melynek vonatkozó részét, ma-

gyar fordításban alább közöljük:

A SZENT ISTVÁN KUSZTÓDIA SZERZETESEINEK
A KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA
OLVASÓINAK ÉS TÁMOGATÓINAK

Üdvözöllek Benneteket és egyúttal a világ összes ferences szerzetesének testvéri támogatását és szerető együttérzését tolmácsolom, mint Fr. HERMANN SCHALÜCK- nek, a Ferenc-rend miniszter generálisának megbízottja (delegátusa)...

Együttesen rendünk vezetőjével, miniszter generálisunkkal, aki II.JÁNOS PÁL pápa Kelet-Európa evangelizására szóló felhívására válaszol, a hit felújítását Magyarországon és Erdélyben egyik legfőbb feladatomnak tartom. Nyomatékkal sürgetem, hogy ferences közösségünk minden eszköze erre összpontosuljon.

Ez a lényege annak, ami miatt most Fr.Hermann Schalück miniszter generális megbízásából szólok hozzátok, hogy tudomásotokra hozzam a sok körültekintés és megfontolás után hozott döntésünket, amelynek alapján 1992. dec.31-ével beszüntetjük a magyar nyelvű KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA újság kiadását...

Tehát, mivel a Szentatya, II.János Pál pápa és a Ferenc-rend miniszter generálisa ezt helyezte előtérbe, azt kérjük, hogy a Katolikus Magyarok Vasárnapjának tehetséges és odaadó munkát végző szerkesztői térjenek vissza hazájukba, hogy összefogva a magyarországi szerzeteseinkkel Assisi Szent Ferenc nyomdokán újjáépítsék Isten Házát...

Fr. John Bucchino O.F.M.,
delegátus generális / Szent István Kusztódia.

Címe: Franciscan Province of the Immaculate Conception,
147 Thompson Street, NEW YORK, NY. 1012. USA.

(Megjegyzés: A levél végén kézzel írt aláírás és kelt nem található. -)

.....

A KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA 1992.nov.29-iki száma közli Ft.LIGETI ANGELUS O.F.M. a K.M.V. szerkesztőjének " A Századikhoz közeledvén " c. cikkét, melyből az alábbi részleteket hozzuk:

" Meghívó van előttem. Szépen nyomott boríték; benne ugyanazzal a képecskével díazított levélpapíron a meghívó szövege. Nov.22-ére szól, vasárnapra, ünnepi, hálaadó misére. A kis kép kéttornyú templomot ábrázol, két alsó sarkában két évszám: 1892-1992. Centennáriumi ünnepség. Száz esztendő - nem kis idő. Különösen nem a 216 esztendő Egyesült Államokban. S ez a 100 esztendő magyar ünnepségre hív. A clevelandi Szent Erzsébet Egyházközség és templom fennállása századik évfordulójának megünneplésére.

Az első hivatalosan Magyarországról az Egyesült Államokba küldött magyar pap, Msgr. BÖHM KÁROLY képe merül föl előttem. Bronztáblája ott van a youngstowni ferencesek teplomának falán is. Őt dicséri ez az évforduló." Neki, az egyik lapszerkesztővel volt problémája, akinek 1903 szept.24-én így írt:

" Igazán - kérdem, - fölösleges dolog-e egy katolikus irányú lap? Minden néven nevezendő felekezetnek és felekezetienségnek, protestánsnak, zsidónak, szabadkőművesnek megvan a maga lapja: Csak a katolikusoknak nem kell lapjának lennie. Minden néven nevezendő politikai pártnak, demokratának,

republikánusnak, szocialistának, prohibicionistának stb., meg van a maga lapja, csak a katolikusoknak nem kell lapjának lennie?

Angolok, németek, franciák, lengyelek, csehek, még a tótok is bővelkednek katolikus irányú lapokban: csak a katolikus magyarnak nem kell lapjának lennie? De, ha Ön volna katolikus lapkiadó, aki a Vasárnapot "fölszemes vállalatnak" nevezte, mit felelne más lapszerkesztőnek hasonló megjegyzésére?... " A mi működésünk elé azonban írja Ft. Ligeti Angelus: Az egyházi előljárók állítottak piros lámpát...

... " Közeledünk a 100. évfolyam megindulása felé. Msgr. BÖHM, az utódok, az utolsó több, mint 50 esztendő erdélyi ferences szerkesztői kiadói nyomán, akik egyszerűen életüket szentelték ennek az ügynek, s ha most nem a temetőben, de itt lennének, hisszük hasonlóan cselekednének: harcolnának a jó hívekkel együtt a Vasárnapért!

Isten adja, hogy pár hét múlva (ha nem Youngstown-ban, de másutt) a Vasárnap fejlődésére nyomtathassuk a kerek századik évfolyamot és a clevelandi Szent Erzsébet templom évfordulója után a KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA is megérhesse a centennáriumot! "

....

KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA

BÖHM FOUNDATION

P.O. Box : 42067, CLEVELAND, OH., 44142, USA

Telefon: (216) 243-2646 FAX: (216) 243-7182

Publisher: Centrum Publishing Inc., 6779- C Engle Road, CLEVELAND, OH., 44130 USA

Kedves Előfizetőnk!

A Katolikus Magyarok Vasárnapja nehéz hónapokat élt át az elmúlt esztendőben. De büszkék lehetünk, mert mindvégig kitartottunk. És ebben nagy segítséget jelentett Olvasóink bátorítása és támogatása, úgy erkölcsileg, mint anyagilag. Meghoztuk az áldozatot az immáron 100. évfolyamát megkezdett újságért. Mindezt abban a tudatban tettük, hogy népünkért, magyarjainkért, hazánkért végezzük ezt a küldetést. Ugyanakkor bízunk az Úr segítségével is, aki megáldja törekvéseinket.

Miután nyilvánvalóvá vált, hogy a KMV nem folytathatja munkáját Youngstownban, létrejött a " Vasárnap Megmentési Bizottság ", amely munkájának eredménye a fejlődésen jelzett új kiadó, vagyis a Centrum Publishing Inc... Ugyanakkor azt is örömmel jelezzük, hogy a Katolikus Magyarok Vasárnapja hetilap kiadását egy új alapítvány támogatja, mely a KMV alapítójának, Msgr. BÖHM KÁROLYNAK a nevét viseli: "BÖHM FOUNDATION" A kiadó címe a fejlődésen található. Kérjük, hogy minden alkalommal a "P.O.BOX" címet használja a levelezéshez. A KMV hivatala így újra Cleveland városában működik, ahonnan az első magyar lelképásztor, Böhm Károly 1894-ben elindította.

A megváltozott helyzet (új iroda, személyi kiadások, bérlési díjak stb.) miatt sajnos meg kell emelni az előfizetést. Ehhez szíves megértésüket kérjük:

Egy évre: 30.00 US dollár	Tengerentúltra hajópostával: 40.00 US dollár
Fél évre : 16.00 US dollár	Tengerentúltra légipostával: 100.00 US dollár

Mint fentebb említettük, a Böhm Foundation áll anyagi háttérként a Vasárnap mögött. A megértő és hűséges olvasók, előfizetők az elmúlt években is, de különösen az immár mögöttünk lévő nehéz átmeneti időben sok

áldozatot hoztak az újságért. A továbbéléshez, az újrainduláshoz újabb segítségre lenne szükség. Az elmúlt hónapokban a sokak által megígért anyagi támogatásra, önzetlen segítségre tehát most van szükség! A Böhm Foundation örömmel fogadja az adományokat. Az adományok az adóból is levonhatók. A csekket a BÖHM FOUNDATION nevére kérjük kiállítani.

A Vasárnap meg- és átmentésére alakult bizottság továbbra is folytatja munkáját. Igyekszük azon lenni, hogy a megváltozott körülmények között a Vasárnap teljesíthesse azt a küldetést, amit csaknem 100 éven keresztül végzett a kinti magyarok körében. Mivel most már mind jobban az otthoniak számára is íródik, ezért felfokozott igyekezettel törekszük megfelelni az olvasók elvárásainak.

Bízva abban, hogy kéréseinket szívesen, igaz magyar szívvel fogadják, szeretettel küldjük üdvözetünket. Munkánkat a magyarságért végezzük. Ám ez csak úgy lehet és úgy lesz eredményes, ha a magyarság kitart mellettünk. Akkor hisszük, hogy Isten áldása kísér majd valamennyiönket ebben a fáradozásban is. Hamarosan jelentkezünk az első "új" számmal. Ezzel a reménnyel mondunk köszönetet és kívánunk boldog, eredményes új esztendőt.

Cleveland, 1993. január 31.-

Kiss Barnabás
Kiss Barnabás

Ligeti Angelus
Ligeti Angelus

Somogyi László
Somogyi László
A VMB képviselője

+ + + + +

TIME

TIME INTERNATIONAL. the weekly newsmagazine, Rockefeller Center, New York, N.Y., USA 1993.II.8.-i számában World of Business rovatban

(Robert Ball tanulmányának - 57.oldal,-) " NOT-SO-BLACK MARKETS " c. cikkéből hozzuk az alábbi részletet:

" ... RICHARD ROSE skóciai egyetemi tanár elméletét támassza alá az a magyarországi tapasztalat (t.i. a fekete-piac szükséges a Keleti Blokk átmeneti gazdaságánál) az alábbiak szerint:

... " Egy számottevő fekete-piac létezik Magyarországon és ezt a hivatalos közegek is elismerik. Az 1992-es esztendőben az idegenforgalom 1.5-másfél millió US dollárt hozott be a nemzetgazdaságba. Ugyanannyit, mint a hivatalos túrisztika. Ez nagyban növeli az ország gazdagságát, bár ezt a hivatalos statisztika nem tudja kimutatni. A személyi takarékbetétek fejéenkénti arányszáma eléri a japán, vagy a német szintet. KUPA MIHÁLY pénzügyminiszter erre vonatkozólag így nyilatkozott: " A fekete-piac valóban gondot okoz, de meg van rá a remény, hogy hamarosan felemelkedik a hivatalos szintre. " (D.S.)

.....

A BECSÜLET.

" Helyre kell állítani a magyar katonai becsület folytonosságát, az évezredek magyar katonai becsület tisztaságát..." mondta egyik beszédében ANTALL JÓZSEF Magyarország miniszterelnöke 1992-ben.

A MAGYAR HONVÉD, a HM. hetilapja írt arról, hogy eddig több, mint 2500 katona kapta vissza a becsületét, rendfokozatát s megbecsült helyét a társadalomban.

Ez a szó, hogy becsület a társadalom minden rétegéhez tartozó személyt megilletett még a régi időkben. De beszélhettünk katonai, - tisztibecsületről is 1945-ig. Ez a katonabecsület nem volt rendfokozathoz kötve, de ez sem számított, hogy ki és milyen színű hajtókát viselt a zubbonyán, vagy melyik fegyvernemhez tartozott. Tartozhatott valaki a M.Kir.Honvédséghez, vagy pedig a M.Kir. Csendőrség állományába, az teljesen mindegy volt. Sohasem tettek közöttük különbséget, hisz mind ugyanazt az esküt tették le. - A katonai eskü szövege így végződött: "... becsülettel élek és halok!" - A Csendőrség jelszava pedig ez volt: " Híven, Becsülettel, Vitézül!" - A becsület szó mindkét helyen szerepelt. -

A magyar nyelv így fejezte ki: " bemocskolta, - beszennyezte a becsületét," vagy súlyosabb esetben pedig ezt mondta: " elvesztette a becsületét. "

Súlyos szavak voltak ezek, de arra soha nem volt mondásunk, hogy valaki " megtalálta az elveszett becsületét! "

Az 1945-ös országveszejtés belegázolt a magyar katona, a magyar csendőr becsületébe. Nem mi szennyeztük azt be, hanem a hivatalos kommunista vezetésű gyászmagyarok.

Így kellett majdnem 50 évig élni sok-sokezer derék magyar embernek, csak azért, mert a katonai esküjét sohasem szegte meg, - becsülettel élt és halt. Akik pedig ilyen "szégyenbélyeggel" kellett hogy éljenek, - tűrtek, szenvedtek, de belül érezték, hogy a becsületük mégis mindvégig tiszta maradt. -

Nem tartom ezt a kifejezést helyesnek: " a visszkapott becsület." -

Ne adja nekem senki VISSZA a becsületemet, amit eddigi életemben SOHASEM VESZTETTEM EL, vagy azt SOHA BE NEM MOCSKOLTAM!

Visszakapni csak azt lehet, amit valakitől elvettek. Az új országvezetés, legfeljebb ELÉGTÉTELT adhat, vagy megköveti mindazokat, akiknek a múltban a mocskos szovjet mintájú csizmával becsületébe beletapostak.

Mi eddig is becsülettel éltünk és haltunk!

(csend-őr-szem)

.....

VIII.

A VEZETŐSÉG LEVELESLÁDÁJÁBÓL.

Az 1992-es segélyakciónkra érkezett levelekből:

1992.XII.28... " Nagyon szépen köszönöm a segítséget, 2,159.-forintot kaptam érte. Férjem csendőrszolgálatára 700.-ft.-ot tettek, így jan.1-től havi nyugdíjam 9,202.- ft. lesz..."

...

1992.XII.18... " Nagyon szépen köszönöm az ajándékot. A csendőrnyugdíjról még nem tudok semmit. Papírok hiányoznak. Az ügykezelés lassú..."

.....

1992.XII.17... " Köszönettel vettem az ajándékot. A rendeletre havi 1,200 ft. emelést kaptam. Nyugdíjam jelenleg 6,400 ft., melyből beosztással megélünk..."

.....

1992.XII.8... " Köszönöm szépen az ajándékot. A tavalyi küldemény hozzám nem érkezett meg. A csendőr.nyugdíjról még nem hallottam, férjem 22 évig szolgált a Csendőrségnél. Lakáscímem megváltozott... "

.....

1992 .XII.30... " Megkaptuk mi is a csekket, amit hálásan köszönünk. Anyukám velem lakik, én gondoskodom róla. Azért kérem az én nevemre címezni majd az ajándékot..."

.....

1992.XII.3... " meglepetve kaptuk meg levelüket, könny szökött szemembe az Ön levelét olvasva... hogy mennyire vagyok rászorúlva az Önök segélyére, azt csak a Jóisten tudná megmondani..."

.....

1993.III.5.. "Örömmel közlöm, hogy a napokban kaptam meg úgy a kárpótlást, mint a szolgálati időnek, fogságnak az elismerését. Mivel figyelemmel kísértem minden erre vonatkozó közlést és az Ön által írt rendeletre való hivatkozást is. Végül siker koronázta kérésem...."

BAJTÁRSAINKTÓL ÉRKEZETT LEVELEKBŐL:

SIMONYI ISTVÁN (Budapest) bajtársunk válaszolt Dr. BOROSS PÉTER belügyminiszter hozzá intézett 8-640/1992 májusban kelt levelére, (B.L. 1992/2. 35-37. oldal), melyből az alábbi részleteket közöljük:

Tisztelt Miniszter Úr!

A 8-640/1992. számú - a csendőrség rehabilitációjával kapcsolatos kérdésekre adott - részletes válaszlevelét köszönettel és örömmel vettem, azonban a levél végén jelzett tanulmányt a határszéli csendőrség múltjáról nem kaptam meg. Ez nyilván tévedésből nem került postázásra, kérem annak pótlását, nagyon érdekel annak tartalma.

Egyetértek azzal, hogy az általam fölvetett témakört két fronton kell megvívni: jogilag és a közvélemény terén. Utóbbi látszik nehezebbnek, kényesebbnek.

Jogi tekintetben azonban a GRÓSZ KÁROLY által aláírt 86/1987.(XII.27.) M.T. rendelettel, - mely hatályon kívül helyezte néhai MIKLÓS BÉLA 1690/1945.sz., a csendőrség felosztatásáról... és az államrendőrség megszervezéséről (!) szóló M.E. rendeletét, - valamint dr. ANTALL JÓZSEF nevéhez fűződő 112/1991. (:IX.2.:) számú - a csendőrségi szolgálati idő elismeréséről szóló, - kormányrendelettel még nem tekinthető befejezettnek a csendőrök rehabilitása.

Ugyanis a csendőrök is szép számmal lettek koncepciós perek áldozatai, ennek feltárására még tudtommal nem került sor, különösen nem nyilvánosságra hozatalukra. Nem tudom, akár a háborús bűnösöként elítéltek is mind valóban azok voltak? A letűnt rendszer tapasztalatai azt súgják, ezt is meg kellene vizsgálni újra. Szerintem teljesen jogellenesen ítélték el, - úgy tudom, 15 évre, - volt zászlóaljparancsnokomat, BARABÁS JÓZSEF ezredest. Ő, egy katonaszökevényeket sújtó hadbírói ítélethez kivégző osztagot rendelt ki, ami kötelessége volt, lévén Galántán az egyedüli, ehhez kellő létszámú katonai egység parancsnoka.

Koncepciós pernek érzem pl. az endrődi - a Szolgálati Utasítás szerint - jogos, sőt kötelező fegyverhasználatban részt vett csendőrök el-

ítélését. A parancsnokukat kivégezték, a többi - Márianosztrán munkás-tanács titkári minőségemben együtt ültem velük, - ha jól emlékszem, 10-15 évet kapott.

Az eddig említettek csupán személyes ismerőseimet érintő esetek, nyilván akadnak hasonlók ezeken kívül is, az ilyen személyek kárpótlásának kérdése a rehabilitáció mellett. Javaslom az elítélt csendőrök ügyének módszeres megvizsgálását, egy rehabilitációs bizottság felállítását, - amennyiben ez még nem történt meg, - a bizottság fele részben még élő "tisztá" csendőrtisztek kinevezését. Utóbbiak ezt, nyilván, díjazás nélkül is vállalnák.

A jogi rendezés eredményeit, természetesen - nem reklámszerűen, de - közzé kellene tenni a tárgyilagos közvélemény kialakításához szükséges "szoktatásként", még akkor is, ha ez némelyek "érzékenységét" érintené. A minden oldalról hirdetett és elfogadott megbékélési elv jegyében a bosszú lihegése helyett az igazság szomjúhozásának kell érvényesülnie. Az igazságot el kell tudni viselni mindenkinek, kivált, ha az rehabilitálást is jelent. Ez a csendőrség vonatkozásában a széles közvéleményt egyáltalán nem rendítené meg. Az eltelt 47 évben azt tapasztaltam, se a régi kommunisták, se a deportáltak nem ítélték el osztatlanul a csendőrséget, nem ritkán említette is a józanabbja, hogy szükség lenne rá. Sőt, volt olyan élményem 1945 áprilisának derekán, az ausztriai Waidhofen a.d. Thaya-ban, hogy egy, ott vonatra váró, 20-30 főnyi sárga csillagos csoport, mikor meglátta az állomásra érkező csoportunkat, messziről integetni kezdett és örömmel kiáltozott: "Jé, magyar csendőrök! Jöjjenek ide!" És teljesen barátságosan kezdtek beszélgetni velünk. Tehát az a deportálás, - amiben szerencsére nem kellett részt vennem, hiszen akkor még ludovikás voltam, - jóllehet igen sanyarú volt, mégse lehetett mindenütt olyan embertelen.

A csendőrség deportálásban történt egyszeri részvételét eredendően épp úgy idegen, megszálló hatalom nyomása kényszerítette ki, mint később (a szlovák-magyar "lakosságcserét" nem számítva) a demokratikus rendőrség által végrehajtott tettét: a sváb deportálás, majd a magyarok kitelepítése a városból. Tudom, hogy se a végrehajtó csendőrségi, se a rendőrségi egységek, zömükben nem szívesen hajtották végre a kapott parancsot. Ezt a körülményt is tudatosítani kellene, valamint azt, hogy az egyes túlkapasok tettesei csendőrségi vonatkozásban "bőségesen" megbűnhődtek.

A csendőrség rehabilitása érdekében teendő tárgyilagos, megalapozott lépések lehet, hogy egy nagyon kis kisebbségnek nem tetszenének, de az ország lakosságának óriási többsége nem volt se deportált, se kommunista, tehát legalább gyanítja, hogy a legjobban szívdott, évtizedekig véres rongyként csepült csendőrség nem lehetett olyan, mint amilyenek feltüntetni akarták. A régi rendszer tengernyi hazugsága eleve megkérdőjelezte ezeket az állításokat. A nép nem volt olyan hiszékeny és buta, mint szerették volna. A felvilágosító munkát viszont igen kedvezően fogadnák a koalíciós pártokkal szimpatizáló, de még a rajtuk kívülálló tömegek is. Az utóbbiak aránya sem lebecsülendő. Ez a meggyőződésem tapasztalati, mely nem első-sorban nekem, mint csendőrtisztnak tett megnyilatkozásokon alapszik.

A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság létét örömmel üdvözlöm. A működésével kapcsolatos füzetek, közlemények regiszerését célul tűztem ki. A Társaság munkájában szerény képességeimtől telhetően szívesen részt vennék, amennyiben a Társaság nem exkluzív jellegű. Tenném ezt főként, ha a személyeket illető, - többnyire posthumus - rehabilitációt szolgálhatnám. - Jómagam egyénileg nem szorulok

rá... hála Istennek.

Bízom abban, hogy néhai dr. REKTOR BÉLA kezdeményezése megvalósul előbb-utóbb. Azt is remélem, hogy az újjászervezendő magyar rendőrség büszkén fogja elődjének tartani az 1945. előtti csendőrséget és rendőrséget, már csak azért is, mert az u.n. demokratikus rendőrséget - főként vidéki viszonylatban,- a csendőrség mintájára szervezték újjá, még a fegyverhasználati utasításuk is azonos volt. Tiszta szívből kívánom Miniszter Úrnak, hogy gondos személyi válogatás révén munkássága eredményes legyen és szégyenkezés nélkül vallhassuk utódunknak a rendőrséget.

Budapest, 1992. június 6.

Üdvözlettel:

Simonyi István.

.....
Dr. v.J. I. (Torrens, ACT., Ausztrália) 1992.XI.23... " 1992. jun. közepétől jul. közepéig otthon voltam, gyermekeim jóvoltából. Indoklás volt a 60 éves érettségi találkozó Székesfehérvárott, a ciszterci gimnáziumban. Ott is volt a szállásom ezalatt az öt hét alatt az unokaöcséméknél, aki nyugdíjas hadbiztos századosi rangját a napokban kapta vissza, mivel a kitelepítés alkalmával 1952-55-ig lefokozták t.honvédre. Az ő jóvoltából több, mint 3600 km-t autóztam le.

Julius első hétvégén részt vettem a Magyar Demokrata Forum lakiteleki táborozásán. Az est fénypontja dr. ANTALL kormányelnök váratlan érkezése és beszéde volt. Ugyancsak beszélt - záróbeszéd formájában,- FÜR LAJOS honv. miniszter is. Két kimagasló ember a magyar politikai élet palettáján egyéniségükkel, magyar hitükkel és törhetetlen akaratukkal. Amint szavaik visszhangzottak, zúgó éljenzést és helyeslést értek el a mintegy 5000 fős közönségnél. CSURKA ISTVÁN is ott volt és beszélt, ahogy írni szokott. Akkor még nem jelent meg kontroverzális írás-tanulmánya.

Lakitelek ezen része egy Tisza-parti nyaraló helység. Szébbnél szebb villák, kies lakok megbújva az alföldi akácok között szolgálják a nyaralni vágyók igényeit, nemcsak a Tisza strandjával, de egy szép uszodával és parkkal is, aminek a vize még gyógyító hatású is.

Öcsém,- kiegészített nyugdíja mellett,- ma is dolgozik,- összehozott katonabajtársaival egy balatonmenti esti borozgatásra és persze egy jó politizálásra. Kilencen voltunk és a pártok szidása során,- ebből a kormánypárt sem maradt ki,- kiderült, hogy a kilenc vendég közül csak hat gyakorolta választójogát például a fehérvári községi - helyhatósági - választáson. Így történt, hogy az ősi koronázó városnak ma SzDSz-es kormányzata van. Módomban állt így véleményem kifejténi és adni egy kis magyarázatot a demokrácia jelentőségéről.

Azután megegyszer becsavarogtam Fehérvárt, szóval búcsúztam. Ez a második otthagyas még talán fájdalmasabb volt, mint a 47 előtti. Akkor reméltem, hogy visszatérünk, de most már nincs ez a remény sem. A vám-ember se szólt semmit, csak reám nézett és visszaadta az útlevelem becsukva. Amikor érkeztem, s beadtam az útlevelem, a fiatal tiszt a pult másik oldalán persze összehasonlította a fényképet velem, majd megkérdezte: "látogatás?", amire én bólintottam. Azután forgatta a lapokat, nem tudom, miért, mert csak ez az egy vizum volt benne, majd lapozott valami könyvbe, belevágott egy bélyegzőt a passportomba és becsukva felvette a pultra, rám nézett és ezeket mondta: " Isten hozta, százados úr, érezze jól magát itthon."

Köszönettel vettem a B.L. októberi számát és külön is köszönöm fараdozásodat. Különösen örülök az 1. oldalon megjelent beadványodnak, amit a H.M.-nek terjesztettetek föl. Szerintem a kérés és annak indoklása jogos és végtelenül alapos. Ha még nem kaptál választ a H.M.-től, arra gondolok, hogy én is beadok egy folyamodványt szds.-i rangom elismerése végett. Szeretném, ha véleményed nyilvánítanád, hogy mit tegyek? "

ítélését. A parancsnokukat kivégezték, a többi - Márianosztrán munkástanács titkári minőségemben együtt ültem velük, - ha jól emlékszem, 10-15 évet kapott.

Az eddig említettek csupán személyes ismerőseimet érintő esetek, nyilván akadnak hasonlók ezeken kívül is, az ilyen személyek kárpótlásának kérdése a rehabilitáció mellett. Javaslom az elítélt csendőrök ügyének módszeres megvizsgálását, egy rehabilitációs bizottság felállítását, - amennyiben ez még nem történt meg, - a bizottság fele részben még élő "tisztá" csendőrtisztek kinevezését. Utóbbiak ezt, nyilván, díjazás nélkül is vállalnák.

A jogi rendezés eredményeit, természetesen - nem reklámszerűen, de - közzé kellene tenni a tárgyilagos közvélemény kialakításához szükséges "szoktatásként", még akkor is, ha ez némelyek "érzékenységet" érintené. A minden oldalról hirdetett és elfogadott megbékélési elv jegyében a bosszú lihegése helyett az igazság szomjúhozásának kell érvényesülnie. Az igazságot el kell tudni viselni mindenkinek, kivált, ha az rehabilitálást is jelent. Ez a csendőrség vonatkozásában a széles közvéleményt egyáltalán nem rendítené meg. Az eltelt 47 évben azt tapasztaltam, se a régi kommunisták, se a deportáltak nem ítélték el osztatlanul a csendőrséget, nem ritkán említette is a józanabbja, hogy szükség lenne rá. Sőt, volt olyan élményem 1945 áprilisának derekán, az ausztriai Waidhofen a.d. Thaya-ban, hogy egy, ott vonatra váró, 20-30 főnyi sárga csillagos csoport, mikor meglátta az állomásra érkező csoportunkat, messziről intgetni kezdett és örömmel kiáltozott: "Jé, magyar csendőrök! Jöjjenek ide!" És teljesen barátságosan kezdtek beszélgetni velünk. Tehát az a deportálás, - amiben szerencsére nem kellett részt vennem, hiszen akkor még ludovikás voltam, - jóllehet igen sanyarú volt, mégse lehetett mindenütt olyan embertelen.

A csendőrség deportálásban történt egyszeri részvételét eredendően épp úgy idegen, megszálló hatalom nyomása kényszerítette ki, mint később (a szlovák-magyar "lakosságcserét" nem számítva) a demokratikus rendőrség által végrehajtott tettét: a sváb deportálás, majd a magyarok kitelepítése a városból. Tudom, hogy se a végrehajtó csendőrségi, se a rendőrségi egységek, zömükben nem szívesen hajtották végre a kapott parancsot. Ezt a körülményt is tudatosítani kellene, valamint azt, hogy az egyes túlkapások tettesei csendőrségi vonatkozásban "bőségesen" megbűnhődtek.

A csendőrség rehabilitása érdekében teendő tárgyilagos, megalapozott lépések lehet, hogy egy nagyon kis kisebbségnek nem tetszenének, de az ország lakosságának óriási többsége nem volt se deportált, se kommunista, tehát legalább gyanítja, hogy a legjobban szídott, évtizedekig véres rongyként csepült csendőrség nem lehetett olyan, mint amilyennek feltüntetni akarták. A régi rendszer tengernyi hazugsága eleve megkérdőjelezte ezeket az állításokat. A nép nem volt olyan hiszékeny és buta, mint szerették volna. A felvilágosító munkát viszont igen kedvezően fogadnák a koalíciós pártokkal szimpatizáló, de még a rajtuk kívülálló tömegek is. Az utóbbiak aránya sem lebecsülendő. Ez a meggyőződésem tapasztalati, mely nem első-sorban nekem, mint csendőrtisztnak tett megnyilatkozásokon alapszik.

A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság létét örömmel üdvözlöm. A működésével kapcsolatos füzetek, közlemények regiszerését célul tűztem ki. A Társaság munkájában szerény képességeimtől telhetően szívesen részt vennék, amennyiben a Társaság nem exkluzív jellegű. Tenném ezt főként, ha a személyeket illető, - többnyire post humus - rehabilitációt szolgálhatnám. - Jőmagam egyénileg nem szorulok

MEGJEGYZÉS:

A H.M. Rehabilitációs Bizottság (Vitézi Tájékoztató 1992/1.sz. 11. oldalon megjelent) közleményére, miszerint:... " szeretnék, ha a jövőben sokkal több kérelmet bírálhatnának el..." (B.L.1992/2.sz.14.oldal): a kérelem beadását indokoltnak tartom.

Az MKCsBK Kp. vezető 1992.VII.25-én kelt a H.M.-nek küldött beadványában a hivatásos tisztek és tthts-ek ügyében a H.M. illetékessége megállapítását és a kapcsolatos intézkedés kiadását kérte. (Kp. Vez.)

Választ nem kaptunk (Szerk.)

.....

Cs.E. (Sydney, N.S.W., Ausztrália) " 1992.XII.13... Köszönöm a gratulációt, a nagyon derék PORDÁNY LÁSZLÓ nagykövettől fogadtam el. Miattam ugyanis Bpesten nagy harcok dúltak, alku tárgyaként G. mégis aláírta, de érzésem szerint ezt a fajta kitüntetést (M.Közt.Arany Erdemkereszt) első példány után bevonták. Ezen a néven, tudtommal senki sem kapott kitüntetést. Elég zavaros még otthon a helyzet. A Bajtársi Levéllel kitűnő emigrációs dokumentációt végzel, kívánom, hogy még sok éven át legyen erőd hozzá. Most már látható, hogy van értelme a munkánknak. Boldog karácsonyi ünnepeket és sikeres Új esztendőt kívánok szeretettel..."

H.L. (Budapest, 1992.IX.8.-) "... Köszönöm a segítséget, mely jól jött mostani helyzetemben. Ha jól értettem, leveledben általános tájékoztatást kértél. Ezt, panasz nélkül nem lehet teljesíteni. Először is nem volt még rendszerváltozás! Majdnem mindenki a helyén maradt, s úgy cselekszik, ahogy a pártállam idején. Bárhova fordul az ember anyagi és erkölcsi jóvátétel ügyében, mintha egy beton-falba ütköznél. Csak az én esetemben a példa. 12 hónappal ezelőtt tudtam meg egy jóbarátoztól, hogy kiadtak egy rendelkezést: jogom van a közszolgálati éveim teljes beszámítására. Megkezdtem éveim igazolását. Sem a H.M., sem a B.M. nem tudott rólam, pedig utolsó percig harcoltam végig Budapesten, amíg megsebesültem. Egy évig tartott, amíg megállapították kérésem jogosultságát, a nyugdíjam emelését. Persze, helytelenül. A jó megállapítás most van folyamatban. Az erkölcsi rehabilitációm még tart. A legfelsőbb bíróság elnöke, kérésemre még választ sem adott.

A marakodás változatlanul tart. Mindenki-mindeki ellen. Az Országgházban a hangnem minősíthetetlen. A sajtó (média) ugyanezt csinálja. Panasszal van tele az ország. Az 50 év mocska most áradt ki.

Hogy itt élni továbbra is lehet, arra bizalmat ad a magyar nép! Bár mekkora szegénységben él is, ha menekültnak segíteni kell, ha nyomorgók részére gyűjtenek, ott van és szó nélkül viszi a kis nyomorúságából, amit gondol, még nélkülözni tud. Ez egy olyan nép, mely megbecsülést, főhajtást érdemel. Ez 50 évig ellenállt a kommunistáknak, annak megdöntését egymaga elkezdte akkor, amikor a nyakán ült a gonosz. Óriási erők, a nagyhatalmak is csak lapítottak, amikor ez a kis nép pusztá-kézzel, benzín-palackokkal szállt szembe a harcokocsis ellenséggel. És ez ad reménységet arra, hogy ez a nép a megbújó kommunista roncokat is szét fogja taposni.

Az én ügyem hasonlatos volt Imrééhez. 5 évi börtönt töltöttem le egy, szinte nevetséges, összetákolt vád miatt, mint népellenes..."

.....

Sz. S. Budapest, (1992.XII.28.)... " Mi, csendőrök, katonai ÉS csendőr esküt tettünk és, mint katona, a haditörvények szerint teljesítettük kötelességünket. Tehát a Honvédség hasonló rendfokozatú állománycsoportba tartozó egyenlő rangúak voltunk katonaállományban. A rendfokozatok elismerése nem lehet vitás! És NEM KÖNYÖRGÜNK ÉRTE! "

VÁLASZ:

Mikor híre jött, hogy a H.M. külön bizottságot állított föl, mely a volt katonai rf.-okat rehabilitálja, elismeri, egyik bs-unk benyújtotta kérvényét honvéd bs-aihoz hasonlóan rf-a elismerésére.

Ügyét a H.M., elintézés helyett áttette a B.M.-be, mely azt még mindig, a már 4 évvel ezelőtt hatályon kívül helyezett rendelet alapján visszautasította.

Ezért beadványt nyújtottunk be a H.M.-be, 8 pontban bizonyítva, hogy a csendőr "katona", s hogy a cső.hivatásos tiszték és thts-ek rf-ainak elismerésére a H.M. az illetékes. Megfelelő intézkedést kértünk. " Nem könyörögtünk!" (Lásd B.L. 1992/2.szám.) Kp. Vezető.

.....
Á. B. (Florida, Argentina) 1992.XI.15. "... Szerencsésen megkaptam a B.L.-t. Már elolvastam az utolsó betűig. Szomorúan tettem le... Az a tudat, hogy az idő eljárt és gondoskodni akarsz utódról, szomorú, de tudomásul kell venni. Ugyanakkor meg is értem, mert 15 évig önzetlenül, csupán lelkesedésből a lap szerkesztését és adminisztrációját vállalni óriási teljesítmény... Munkádat csodálom és mást nem tudok tenni, innét, a távolból, mint megköszönöm, amit tettél eddig is és amit még ezután is teszel, míg az MKCSBK sorsa eldől... Dolgoztál, hogy a cső. becsületét kiharcoljad a mai új Kormánynál..."

Lassan elérkezünk az év végére. Kívánok nagyon kellemes Szentkarácsonyt és boldogabb Újesztendőt. Áldjon meg az Isten, adja vissza, amit eloroztak a rablók. Tekintsen ránk is egy kicsit, mert megbűnhödtünk százszor a múltért és a jövőért. Adjon lelki erőt, adjon nemzeti, faji öntudatot, hogy ne pusztuljunk ki és ne cigányország legyen a neve ennek az áldott földnek..."

.....
Gy. Ö-né (Windsor, Kanada) 1992.XI.28..." Szokásomhoz híven, amint megkaptam a B.L.-t, nekiláttam az olvasásnak. Lemondását, közösségi és személyi szempontból is sajnálattal olvastam, de egyben valóban megértem. Rengeteget dolgozott olyan hosszú idő óta, amivel nagy áldozatot hozott, nemcsak Maga, de a Családja is. Odaadó munkásságával mindnyájunk őszinte háláját és nagyrabecsülésünket nyerte el. Valóban ideje, hogy más vigye tovább a zászlót. De ki?... Az idő ellenünk dolgozik, kevesen maradtak, akik nem csak a vezetésre, de egészségileg is képesek lennének ezt a munkát elvállalni..."

.....
B.J. (Ligist, Ausztria) 1993.I.27..." Sajnos, - a kormánynak még nem volt ideje rá, hogy a Csendőrséget rehabilitálja, pedig az a háború nehéz éveiben is fönntartotta a közbiztonságot. Amikor a Haza megkívánta, szembeszállt a ránk törő ellenséggel is. Csendőr századok harcoltak a Kárpátokban, Erdélyben, Fehérvárnál, Marcalinál, a Muránál, fővárosunk védelmében is az utolsó lövést csendőrök adták le. Egy újságból értesültem, hogy Mosonmagyaróvár "hőse" DUDÁS ISTVÁN laktanyaparancsnok, aki sortűzet vezényelt a katonáknak, lövetett békés szándékú néptömegekre, most Kiskunhalason él és zsíros nyugdíjat kap. Nehéz megértenünk az amerikai politikát is. Somáliában a rablóbandákat terelgetik és az irakiakat bombázzák. A bosnyákok segélykiáltásait éppúgy nem hallják, mint ahogy nem hallották Nagy Imre segélykiáltásait sem 1956-ban..."

.....
Dr. A.L. (Bulverde, TX., USA.) ... " Remélhetőleg fogsz találni egy arra érdemes bajtársat, aki továbbvezeti majd az Általad hosszú évek

alatt, megszokott bölcs mederben a kihaló félben lévő bajtársi Közösséget..
Meghívtuk Tókécs Lászlót Houstonba, feb.6-án lesz a fogadás és ünneplése
megtartva..." 1993.I.21.-

.....
Dr. T.Gy. (Liverpool, N.S.W., Ausztrália) ... 1992.XII.10.- "Köszönöm
valamennyiünk nevében a Közösségünk érdekében ez évben is kifejtett fá-
radozásaitokat, mind Neked, mind Domokos Sanyinak. Sajnálom, hogy a
tervbevett "őrségváltás" nem sikerült. De úgy látszik, így van ez minden-
hol, ahol odavaló vezetés van, mert senkisésem érzi magát annyira ráter-
mettnék koránál, képességénél, egészségi állapotánál és földrajzi elhe-
lyezkedésénél fogva, hogy azt a sikeres munkát, amit Te, illetve Ti, ott,
Kanadában évek során kifejtettetek, folytatni tudná. Hasonló helyzet-
ben van itt Melbourneban az MHBK ausztráliai vezetőhelyettese. Ő is
szerette volna átadni a zászlót másvalaki kezébe, de neki sem sikerült..."

.....
B.A-né, V.B. (Los Polvorines, Argentina) 1992.XI.26., "... Édesapám, ha
még élne, gratulálna a Bajtársi Levélhez és írná, hogy maradjon még
és vezesse tovább, tartsa össze a csendőröket. Sajnos, mindig kevesebben
vannak. De míg lesz egy csendőr, addig a csendőrség is áll! "... Sok
örömet szerzett édesapámnak, bátyám, v. VATTAY FERENC írói munkájával.
Megalapította az ENCYCLOPAEDIA HUNGARA-t, a magyar lexicont spanyol nyel-
ven, elkészítette az igazi Magyar Történelemkönyvet a magyar fiatalság
számára, melyet Kanadában nyomtak. Terjeszti húgom: BALÁSNÉ VATTAY MÁRIA
Los Angelesben)CA.USA.,)..."

.....
IX.

KÖNYVISMERTETÉS.

A XXXI. MAGYAR TALÁLKOZÓ KRÓNIKÁJA (Cleveland, Ohio, USA) 1991.

A Krónika és az Árpád Akadémia XXVI. Évkönyve tartalmazza a magyar
tudósok, írók, művészeknek az 1991.nov.29-30-iki Kongresszus során a She-
raton Szálló nagytermében elhangzott előadásait, dolgozatait.

Dr. NÁDAS JÁNOS elnök, - aki megnyitójában miután külön is üdvözölte
FORRAI KRISTÓF-ot, a Magyar Köztársaság washingtoni nagykövetsége első
titkárát, - így folytatta: "... " Ki kell jelentenem, hogy az emigráció nem
szűnt meg, Azok a magyarok, akik azért telepedtek itt le, mert a maguk és
gyermekük jövőjét Amerikában biztosabbnak látták, mint otthon, akiknek
utódai már nem is beszélnek magyarul, kivándorlók voltak, akiket Magyar-
ország sorsa nem érdekelt tovább.

Ezekkel szemben mi emigráns -ok vagyunk, akiket mindenkor érdekelt
Magyarország helyzete és lakóinak jövője: ezt a rangot tartjuk. Ha a tör-
vények úgy döntenek, hogy nem tudunk hazamenni, akkor is emigránsok ma-
radunk. Arra törekszünk, hogy utódaink magyarul beszéljenek és érezzenek,
itt, kint is magyar életet folytassanak. Szerintünk nincsen két, vagy há-
rom HAZA, csak EGY van. Ezért helyeseljük dr. ANTALL JÓZSEF-nek azt a
kijelentését, hogy ő 15 millió magyar kormányfőjének érzi magát.

Az emigrációnak tehát megmarad a maga különleges hivatása. Mi itthon
vagyunk akkor is, ha történetesen óceán választ el bennünket egymástól..."

Nov.30-án adta át FORRAI KRISTÓF nagykövetségi első-titkár a Közgaz-
dasági Egyetem gyémánt cklevelét a hallgatóság szünni nem akaró tapsa
kíséretében ünnepélyesen dr. NÁDAS JÁNOSNAK, dr. NÁDAS RÓZSÁNAK és dr.
NÁDAS GYULÁNAK, akik mindhárman dr. gr. TELEKI PÁL által az 1921-ben ala-
pított Közgazdasági Egyetemet végezték el. Ezen az egyetemen diplomatá-

kat, közigazgatási, kereskedelmi és mezőgazdasági szakembereket képeztek ki gyakorlati vezetőkké a legmagasabb fokon.

A kitüntetettek nevében dr. NÁDAS JÁNOS mondott köszönetet.

A KRÓNIKA ismerteti elszakított területeink és magyarságunk helyzetét, jövőjének kérdését, továbbá a hazai és külföldi magyarság egymás közti kapcsolatairól tartott előadásokat és kiállításokat.

Egyben hozza a közéletben működők között alábbi bajtársainkat is:

v. BARANCHI TAMÁSKA ENDRE	BIHAR ANDRÁSNÉ, VATTAY BERTA	BORBÁS KÁROLY
FADGYAS LÁSZLÓ	V. KERESZTES LAJOS (1910-1991)	RADNÓTHY KÁROLY
v. SERÉNYI ISTVÁN	SOÓS JÓZSEF	v. SZAKÁLY JÁNOS

.....

A DONI ÁTTÖRÉS... tűzértisztek vallomásai. A Magyar Nemzeti Történelmi Társaság, Kaposvár, Magyar Sors (1944-1957) II. Dokumentum-kötete. Szerkesztette: MAGYAR KÁLMÁN, megjelent Kaposvárott, 1993-ban, fényképekkel, puha kötésben 74 oldalon. Kapható a MNNT-nál, Kaposvárott, 7400, Béke utca 95. Ára: 126 Ft., vagy 3.00 US.Dollár, külföldön 12.-US Dollár és postaköltség.

A kaposvári 10. tüzérezred két tartalékos tisztjének visszaemlékezése, a 2. magyar hadsereg/III., IV., VII., hadtest és más alakulatok/ felvonulása, harcai és visszavonulása, ahogy azt ők látták és keresztülmentek rajta 1942 nyarától 1943 tavaszáig. Megírják, hogy: " a magyar katona harcolt a stalini vad önkény ellen, a terror, a bolsevizmus ellen. Nem ez a hadsereg volt az oka annak, hogy a bolsevizmus Magyarországot is elöntötte. Igazi hősokeket talán nem láttunk, de becsülettel helytállókat sokat..." (Dr. Eisenbarth- Kiss)

+ + + + +

X.

ÉRTESÍTÉS, FELHÍVÁS, HELYESBÍTÉS, NYUGTÁZÁSOK.

Bajtársainknak és barátainknak kedves együttérzésükért ezúton is köszönetet mondok, akik otthonról, vagy külföldi útjukról, vagy az ünnepek alatt a Szerkesztőségről, vagy a Központtól megemlékeztek. Jól esik, hogy otthon eszükbe jutottam. Üdvözléseinket küldjük.

.....

Hazúlról kapott értesítés szerint, nyugdíj, vagy nyugdíjkiegészítési ügyben a hatóságok kérik a szolgálati évek igazolását. Ha megfelelő igazolvány rendelkezésre nem áll, a Központ szívesen kiállít egy tanusítványt, - ha a szükséges és az alábbi adatokat megkapjuk: Név, rendfokozat, cső. kerület, mikor lépett a Csendőrséghez, hol, iskolákat hol végzett, mettől-meddig, hadifogság, internálás, valamint megelőzőleg honvédségi szolgálat helye és ideje, szül. hely, év, hó és nap. Hozzá tartozók neve, szül. év. hely.

.....

Néhai vitéz KERESZTES LAJOS MKCSBK ügyvezető által még 1977-ben kért és közben 96-ra fölnövekedett Életleírásokat 1992.X.16-án elküldtem dr. SZAKÁLY SÁNDOR hadtörténésznek (Budapest), aki azokat nyugtázta és az általam kért módon megőrzésükre ígéretet tett.

.....

A kanadai postai díjszabás 1993.I.1-ével ismét emelkedett. Kérem Bajtársaimat, hogy címváltozásukat nyomban jelentsék. Így a B.L.-t közvetlenül, idejében megkapják és a kétszeres postázási költséget elkerüljük!

.....

Haláleset esetén előfordult, hogy bajtársainkat nem tudtuk illően elbúcsúztatni. Ezért kérjük Bajtársainkat, hogy személyi, születési, katonai (honvéd és csendőr) szolgálati, kitüntetések, hadifogsági adataikat hozzák legközelebbi hozzátartozóik tudomására, hogy azok, szükség esetén késedelem nélkül a Szerkesztőséghez továbbíthassák az adatokat.

Kerestetés:

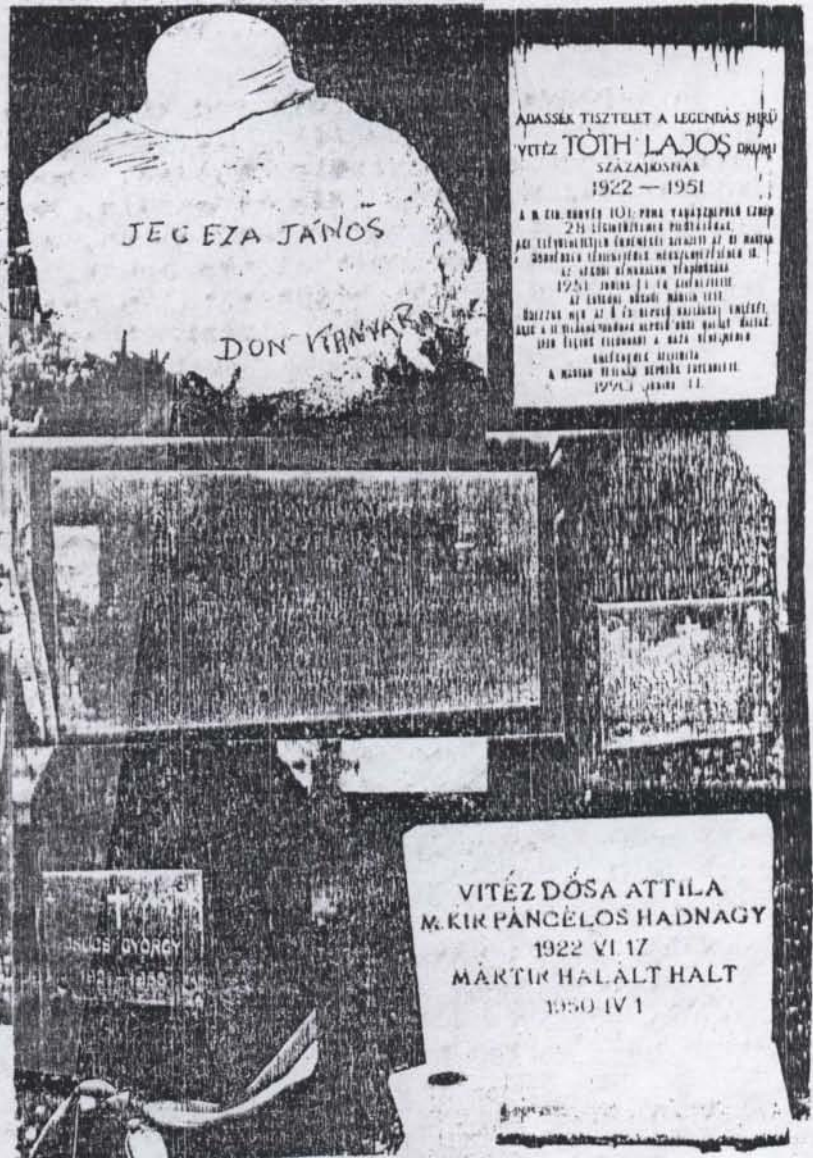
BAJCSI LAJOS cső.főtörm.-t, aki 1889.I.2-án született Ó-Tordán, anyja: Feketics Juliánna, 1920-1939 között Bia-Budaörsön és Piliscsabán őrpáncsnokként szolgált és eltűnt 1944 okt.6-án. Kőröstarcsáról vonultat-ták be Budapestre. Aki tud valami felvilágosítást adni, írjon: Mr.GABRIEL KISS 5324 Pineview Way Apopka, Fl. 32703, USA., (K.G.)

+ + + + +

HOL SIRJAINK DOMBORJLNAK

UNOKÁINK L E B O R U L N A K ???

NYUGTÁZÁSOK

az MKCsBK Vezetősége ezúton is
köszönettel nyugtázza a Közösségünk fönntartására
kapott önkéntes hozzájárulásokat
és felülfizetéseket:

1992. szeptember 1-től december 31-ig:

S.M.Hamilton csoport	BL		108.00	Özv.dr.V.T.-né	BL		20.00	K.I-né	BL	US	20.00
Dr. K. Z.	SA/Sz.J.		78.12	B.Gy.(dr.Sz.)	BL		50.00	v. G.M.	BL		25.00
S. I.	SA/Sz.J.		100.00	N. N.	SA/Sz.J.	US	30.00	D. I.	SA/Sz.J.		29.75
Özv.J.P-né	SA/BL	US	100.00	S. M.	SA/Sz.J.		50.00	S. I.	SA/Sz.J.		40.00
v.P. L.	BL		20.00	Dr. H. E.			25.00	Sz. J.	BL		30.00
N. N.	BL	US	100.00	S. F.	BL		35.00	v.B.T.E. CsJ/Sz.J.	US		43.00
P. A.	BL/SA/Sz.J.		65.00	Mrs.H.E.E.	BL	US	20.00	Cz. F.	BL	US	30.00
Dr.Sz.L.Montreal csoport	BL		370.00	K. K.	BL		25.00	S. I.	BL		35.00
Özv.T.K-né	BL	US	20.00	Dr.T.Gy.Sydney csoport	SA/Sz.J.		100.00	Á. B.	BL	US	20.00
Sz. L.	BL		30.00	Dr.K.Z.	BL/SA/Sz.J.		79.83	H. B.	BL		20.00
T. J.	BL	US	25.00	S. F.	BL		20.00	özv.Gy.Ö-né	BL		40.00
A. Zs.	BL	US	50.00	v.P. K.	BL		25.00	v. D. Gy.	BL		20.00
E. M.	BL	US	25.00	v.T.A.I.	BL	US	100.00	özv.dr.K.D-né	BL	US	10.00
K. E.	BL	US	20.00	v. S. I.	BL	US	20.00	S. Á.	BL		12.00
S. A.	BL		20.00	v. Sz. L.	BL	US	15.00	V. N. L.	BL	US	10.00
S. A.	BL	US	25.00	B. J.	BL		30.00	v. Sz. L.	BL	AU	50.00
								ifj.v.K. Z.	BL	US	25.00

1993 január 1-től február 28-ig:

MHBK Calgary	B/Est		70.14	v.R. I.	BL		15.00	M.J.+ S.F.	BL		24.00
Dr. B. I.	BL	US	25.00	Dr. A. L.	BL	US	20.00	ifj. A. L.	BL	US	20.00
B. M. Z.	BL	US	35.00	B. J.	BL		20.00	S. F.	BL		15.00
Sz.P. London csoport	SA/Sz.J.	US	151.25	Dr.v. T. O.	BL	US	20.00	M. L.	BL		30.00
				Dr. P. V.	BL		50.00	P. A.	BL	US	15.00
K. I.	BL	US	20.00	Dr. P.V-né S.E.	BL		50.00	v. K. L.	BL		15.00
v. H.Á-né	BL	US	20.00	Özv. M.F-né	BL		20.00	V. I.	BL		12.00
F. L.	BL		12.00	v.B.T.E.	BL	US	20.00	S. I. J.	BL		20.00
G. B.	BL	US	20.00	v. P.L.	BL		20.00	L. M.	BL		20.00
Özv. H. I-né	BL	AU	25.00	Dr. K. Gy.	BL		12.00	V. I.	BL		12.00

+ + + + +

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT:

1993. ápr. 15-én.

IX. KÖNYVISMERTETÉS.

A "Nyisd fel hát a te szemeidet" írta dr. POLGÁRDY GÉZA, - (Budapest), jogász - közgazdász, szociológus, a Hunnia külső munkatársa, - azon válogatott cikkeit tartalmazza, melyeket a szerző a század végén keservesen és csigalassúsággal haladó magyar "rendszerváltozás"-nak idején írt. (Budapest, 1993. január, CERBERUS KFT.) Ezen írások a hazai sajtó csekélyke példányszámú lapjain (Ring, Pesti Hírlap, Hunnia, stb.,) kívül a Katolikus Magyarok Vasárnapjában, az Új Világban, s az Amerikai Magyar Értesítőben is részben megjelentek.

Bemutatja azokat, akik nem akarnak tudomást venni sorsproblémáinkról, melyek élet és halál kérdéseivé válhatnak. Ír azokról, akik azon munkálkodnak, hogy több, mint négy évtizeden át önmaga ellen nevelt és hangolt közönségünket továbbra is vakságban tartsák, s végül arra szoktassák, hogy mondjon le a legelemibb önvédelemről is.

A könyv további célja, hogy az utódállamok volt bolsevista, sovinszta, izzóan magyargyűlölő politikusai által képviselt - legalább is ébredező - kisantant szellemiségre felhívja a magyarság figyelmét: "Nyisd fel hát a te szemeidet."

A szerző képét és életrajzát is tartalmazó 128 oldalon, puha kötésben megjelent kötet kapható az alábbi címen:

Dr. POLGÁRDY GÉZA
Garay utca 3., III.18.
H - 1076 BUDAPEST VII.,
HUNGARY, Europa.

Ára: 4 US dollár és portó. Magyarországon: 250 Ft.,

.....

MEGJEGYZÉS: Javaslat a huszonegyedik órában:

DE Nem kell kárpótlás, nem kell nyugdíj a nyugaton élőknek.
kell lakás, s gyermek után járó magas családi segély az
otthon élő és dolgozó fiatal magyar családoknak.

1994-ben pedig a jogosult magyar állampolgárok menjenek el szavazni: akkor aztán lesz rendszerváltozás!

MÉG NEM KÉSŐ!

+ + + + +